

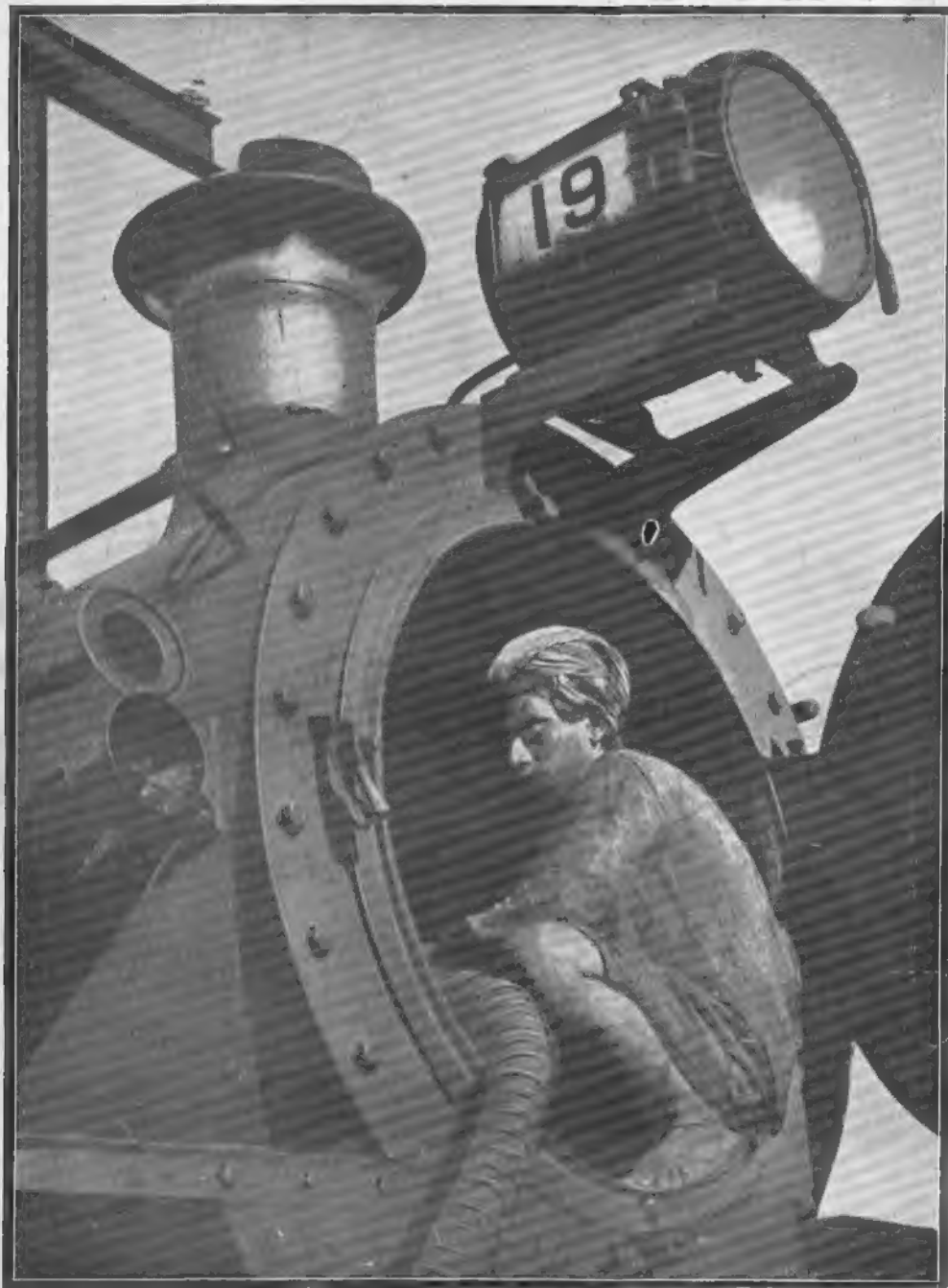
ಚಂದ್ರಮಾಮಿ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st July '83

6

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತಾ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಬಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಂದ್ರ. ಬೆಂಗಳೂರು. 3.

ಲಲಿತ... ಸಾವಿತ್ರಿ
ಸಾಗೇಶ್ವರರಾವ್
ರಂಗರಾವ್.. ಸಂಬಿಯಾರ್
ಸಿ.ಎಸ್.ಆರ್.

ವಿಸೋದಾ ರವರ

ದೇವದಾಸು

ತಮಿಳು-ತೆಲುಗು

ನಿರ್ದೇಶನ
ವೇದಾಂತಂ ರಾಘವಯ್ಯ

ಆ ರೋಗ್ಯ ಪ್ರ ದಾಯಿ ನಿ

ಜೀವಾಮೃತ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಬಲಹೀನರಿಗೆ ಬಲವನ್ನೂ, ದುರ್ಬಲರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನೂ, ನಿದ್ರಾಹೀನರಿಗೆ ಸುಖನಿದ್ರೆಯನ್ನೂ, ನರಗಳ ಸೇತಕ್ಕೆ ಖಂಡ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಜೀರ್ಣಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜೀರ್ಣಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ರಕ್ತಹೀನರಿಗೆ ರಕ್ತಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ತೇಜೋಹೀನರಿಗೆ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೂ, ಮಂದಬುದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನೂ, ಇನ್ನೂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ವಿಷ್ಣೋ ಸುಗುಣಗಳನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವೀ-ಪುರುಷರು ವಯೋ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಹುತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವಿಸಬಹುದು.

ಜೀವಾಮೃತ

ಖಂಡಪುಷ್ಟಿಗೆ - ಜವನಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ

ಎಲ್ಲಾ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರರಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ಕೋರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುವುದು.

ಆ ಯುರ್ವೇ ದಾ ಶ್ರಮಂ ಲಿ ಮಿ ಟೆ ಡ್, ಮ ದ ರಾ ಸು - ೧೭.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ' ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಂಪ್ಲೀಂಟು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್.
ವಡಪಳನಿ...ಮದ್ರಾಸ್-26.

భరణి వారి

చండీరాణి

భానుమతి

రామారావు...రంగారావు...రేలంగి

Studios... BHARANI

ప్రెజెంట్స్... భానుమతి

నిర్మాత... రామకృష్ణ

DISTRIBUTORS FOR MYSORE:

VIJAYA TALKIE DISTRIBUTORS, BANGALORE-2

ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ !

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಏನೇನು ಗುಣಗಳನ್ನು
ಅವೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವುವು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಚಂದಮಾಮು

ಚಂದಮಾಮು :
ಚಕ್ರವಾಣಿ

ಹೆನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದ
ಲನೇ ಸಂಚಿಕೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ
ತವಾದುದು ಕಡಲ ಪಯಣದಲ್ಲಿರುವ ನೌಕೆ.
ಇದೇ ಸಂಸಾರನೌಕೆ. ಚಂದ್ರನು ನೌಕೆಯ ಮೇಲೆ
ಹಾಲುಕಿರಣ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪಯಣ ನಿಮಗೆ
ಅಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿದ್ದೀತಲ್ಲವೆ? ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತಸದ
ಪದ್ಧತಿ : ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ 'ಕೊಪನ್
ಆಣೆ ಕವರನ್ನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಕೊಪನ್ ಹರಿ
ಯುವುದರಿಂದ ವುಸ್ತುಕದ ಅಂದ ಕೆಡುವುದೆಂದು ಅನೇ
ಕರು ಪತ್ರ ಬರೆದುದರಿಂದಲೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾ
ಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 'ಶೀರ್ಷಿಕೆ' ಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿ
ಸಂತೆ ಫೋಟ್ಸ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದು ಕಳಿಸಿರಿ.

ಸಂಪುಟ : ೧ : ಸಂಚಿಕೆ ೧
೧೧ : ಜೂಲೈ ೧೯೫೩ : ೩೦೫೩
೧೧ : ೧೧

ಗಿಡನೆಟ್ಟ ಮುದುಕ

ಮೂರ್ಮಂದಿ ಬಾಲಕರು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಮುಂದು
ತೋರಿ ಬಂತು ವಿಚಿತ್ರ ನೋಟವೊಂದು.
ಹಣ್ಣು ಮುದುಕನು ಒಬ್ಬ ದಾರಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತು ಗಿಡವೊಂದ ನೆಡುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲಿ

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಬೀಳ್ತ ಹಣ್ಣು ಮುದುಕನಿವ
ಏಕೆಗೈವನೋ ಸುಮ್ಮನೇ ಕೆಲಸವ?
ತಲೆಕೆಟ್ಟವನೋ! ಎಂದು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಳಗೆ
ಬಾಲಕರು ಬಂದರಾ ಅಜ್ಜಯನ ಬಳಿಗೆ.

CHITRA

‘ಏನಿದಜ್ಜಯ್ಯ ನೀನ್ ಗಿಡ ನೆಡುವುದೇಕೆ?
ಎಷ್ಟುದಿನ ಬದುಕಿರೋ! ಶ್ರಮ ಸುಮ್ಮನೇಕೆ?
ರಾಮಕೃಷ್ಣಾ ಎಂದು ಕೂತುದಿನ ಕಳೆಯದೆ
ಈ ಕಷ್ಟ ಬಡುವುದೇಕಯ್ಯ ಬರಿದೆ?

ನಾನ್ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಅದಕರ್ಥವುಂಟು.
ನಾನ್ ಆಶೆ ಪಟ್ಟರೂ ಸಫಲವುಂಟು.
ನಿಮಗೇನಿದೇ! ಎಂದು ನಕ್ಕ ಹುಡುಗರಿಗೆ
ಮುದುಕ ನಿಂತೆಂದ ‘ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ;

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ತಾನೆ ಇಷ್ಟಬಹುದಯ್ಯ!
ಗಿಡ ನೆಟ್ಟರೇ ಹಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದಯ್ಯ!
ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಶ್ರಮ ಪಡಲೇನು ನಷ್ಟ?
ಮುಂದೆ ಫಲ ಕೊಂಬವರ ನೆನಪೆ ನನ್ನಿಷ್ಟ.

“ನವಗಿರಿನಂದ”

ಹುಡುಗರಿದಕ್ಕೇ ತಿರಳಿದರು ಮೌನದಲ್ಲಿ.
ಮುದುಕ ನುಡಿದಂತೆಯೇ ಕೆಲಕಾಲದಲ್ಲಿ,
ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಸತ್ತ ಬೆಂಕಿಗಂಡದಲ್ಲಿ.
ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸತ್ತ ನೀರಿನ ಗಂಡದಲ್ಲಿ.

ಮೂರನೇ ಹುಡುಗ ಮರದಿಂದ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತ,
ಮುದುಕನಾ ಮಾತು ನಿಜವಾಯ್ತೆ!-ವಿಚಿತ್ರ!
ಅವನ ಸಂತತಿಗಳವನೆಟ್ಟ ಮರದಿಂದ
ಫಲಪ್ರಯೋಜನ ಪೊಂದಿದರು ಮೋದದಿಂದ.

ನಾನೆಟ್ಟ ಈ ಗಿಡವು ಬೆಳೆದು ಮರವಾಗಿ
ನೆರಳಿತ್ತು ಹೂವಾಗಿ, ಮಿಡಿ-ಕಾಯಿಯಾಗಿ
ಮಕ್ಕಳೋ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೋ ಮುಂದಿನವರು
ಸುಖಪಡಲಿ ಸಾಕು, ನೆನೆದೆನ್ನ ಹೆಸರು.

ನೆರಳಿನಲಿ ಕೂಡುವರು, ಹಣ್ಣು ಕೊಯ್ಯುವರು.
ಅದ ತಿನ್ನುತೆ ಸವಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ನೆನೆಯುವರು
ಇದಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನು ಬೇಕು ಹೇಳಿ?
ಈ ಪುಣ್ಯವಂತನೇ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ!

ಎಷ್ಟಾದಿನ ಬದುಕೇನು ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಾ?
ಯಾರಿಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವುಷ್ಟು ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಾ?
ಚಿಕ್ಕವರು ತಾವೆಂದು ಹೀಗೆನ್ನ ಬಹುದೆ?
ಕಾಲನಾಕರಿಯ ನರಿತವನಾರು ಜಗದೆ?’

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಪಾಂಡವರೈವರನ್ನೂ ಹೇಗಾದರೂ ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನನು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ಶಕುನಿ, ಪುರೋಚನ ಮೊದಲಾದವರ ಯೋಚನೆಯುಮೇರೆಗೆ ಕನಕನೆಂಬ ಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿ, ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ದುರ್ಯೋಧನ. ಬೆಂಕಿ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಭಗ್ನೆ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಅರಗಿನ ಮನೆಯದು.

ಪಾಂಡವರನ್ನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವಂತೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂದಲೇ ಕೌರವನು ಹೇಳಿಸಿದನು. ಸರಳರಾದ ಪಾಂಡವರೈವರೂ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಾತಿಗೆ ಗೌರವಕೊಟ್ಟು ಕುಂತೀ ದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಶುಭದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ಮನೆಗೆ ಒಕ್ಕಲು ಹೋದರು.

ಈ ಗುಟ್ಟಿಲ್ಲವೂ ಕನಕನೆಂಬ ಶಿಲ್ಪಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇತ್ತು. ಅವನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ವಿದುರನಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ವಿದುರನೂ ಅವನೂ ಯೋಚಿಸಿ ಆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಸುರಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಹುದೂರವಿರುವ 'ಹಿಡಿಂಬವನ' ವನ್ನು ಸೇರಬಹುದು. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿದುರನು ಭೀಮನಿಗೆಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳಿ, ದುರ್ಯೋಧನನು ಆ ಮನೆಗೆ ಯಾವ ದಿನ ಬೆಂಕಿಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವನೋ ಆ ವೇಳೆಯನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಭೀಮನುಮಾತ್ರ ನಿದ್ರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕುಂತಿಯೂ ಉಳಿದ ಪಾಂಡವರೂ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದರು. ಭೀಮನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಗಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದನು. ದುರ್ಯೋಧನನ ಕೈಯಾಳಾದ ಪುರೋಚನನು—ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವನು—ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದುಕೊಂಡು ಭೀಮನು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ತಂದು ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ತಾಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಕೂಡಲೇ, ತಾಯಿಯನ್ನು ತರೆಯುಮೇಲೆಯೂ, ಅಣ್ಣನನ್ನೂ, ಅರ್ಜುನನನ್ನೂ ಎರಡು ತೋಳುಗಳಮೇಲೆಯೂ, ನಕುಲ ಸಹದೇವರನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಯೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸುರಂಗದೊಳಗೆ ಧುಮುಕಿ ಪಾರಾಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಬೆಳಗಾಗುವುದೊಳಗೇ ಹಿಡಿಂಬವನದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹುಲ್ಲುಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದನು.

ಇಲ್ಲಿ ಅರಗಿನ ಅರಮನೆ ನಿರ್ಮಿತಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಸುತ್ತುಕೊಂಡು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗೆ ಕೇಡುಬಗೆಯುವ ಐವರು ಬೇಡರೂ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಅವರೂ ಪುರೋಚನನೂ ಮನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗಿ ಹೋದರು. ಅವರ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಪಾಂಡವರೂ ಕುಂತಿಯೂ ಸುಟ್ಟುಹೋದರೆಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವಾರ್ತೆ ಹರಡಿತು.

ಲಂಚಕುಳಿ

ಕಾಶೀನಗರವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಆಸ್ಥಾನ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿ ಎಂದರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ, ಅರಸನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ವಸ್ತು ವಾಹನಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೂ, ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದರಲ್ಲೂ ಸಿದ್ಧನಾದವನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಕಾಶೀನಗರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ಬೆಲೆಕಟ್ಟಿ, ತನ್ನ ಆಂತರಾಜನ ಪ್ರಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕಾಶೀನಗರದ ರಾಜನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಡು ಲೋಭಿ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಂದು ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. “ಈ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಹೀಗಾದರೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ದಿವಾಲಿ

ಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಕೊಂಡ. ಹಾಗೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯ ಕಿಟಕಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹಿತ್ತಲ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

ಅಲ್ಲಿ ಆನೆಕರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ರಾಜನದೃಷ್ಟಿ ಒಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಮರು ಅಲೋಚನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಕೂಗಿದ.

ಕುಲಗೋತ್ರಗಳಿಲ್ಲದ ಅವನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬೋಧಿಸತ್ವನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದ. ಈ ಹೊಸಬನು ತನ್ನ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ಯಿಂದ ವಸ್ತುಗಳ ದರವನ್ನು ತನಗೆ ಲಾಭ ಬರುವಂತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವನೆಂದು ರಾಜ ಎಣಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿ ಶುದ್ಧ ತಿಳಿಗೇಡಿ.

ಈತನಿಗೆ ವಸ್ತುಗಳ, ಅವುಗಳ ಗುಣಾವ ಗುಣಗಳಾಗಲೀ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಾಗಲೀ ತಿಳಿಯದು. ವಸ್ತು ಸಾಮಗ್ರಿ ಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋಚಿದಷ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ಸುಯಾದ ವದಂತಿಯಾಗಲೀ, ಕ್ರಮ ವಾಗಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅದರಿಂದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹು ತೀಕ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರೇನುತಾನೇ ಮಾಡಲಾರರು? ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಹೇಳದೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಕೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಗಾದ ಅನ್ಯಾಯ, ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ವಿದೇಶದಿಂದ ವರ್ತಕ ನೊಬ್ಬನು ಐನೂರು ಉತ್ತಮ ಚಾತಿ ಕುದುರೆ ಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಕರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ರಾಜನು ತನ್ನ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು

ಕರೆದು ಆ ಕುದುರೆಗಳ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿ ಬಂದು ಆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ “ಸರಿಸರಿ, ಈ ಕುದುರೆ ತಂದ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಕೊಟ್ಟು ಕಳು ಹಿಸಿ. ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಪಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

“ಅಯ್ಯೋ ದೈವವೇ” ಎಂದು ಗೋಳಾ ದುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಬೋಧಿನವ್ವನ ಮನೆ ಸೇರಿದ.

ತನಗೆ ಆದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ತನಗೆ ಸ್ವಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಸ್ವಲ್ಪವಂತೆ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತುಂಬಾ ವಿನಯದಿಂದ ಪಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಆಗ ಬೋಧಿನತ್ತನು ಸಂಗತಿ ಸಂದರ್ಭ ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ “ಅಪ್ಪಾ, ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಮೊದಲು ಆತನಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಡು. ಆತರು ವಾಯ ‘ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿದಿರಿ ತಾವು, ಇದರೆ ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ. ಈ ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಏನು ಬೆಲೆಯಪ್ಪಾ ಅಂತ. ನಾಳೆ ನೀವು ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆದರ ಬೆಲೆ ತಿಳಿ ಸುವಿರಾ?” ಎಂದು ಆ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು

ಕೇಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ ನಾಳೆ ಆ ತನನ್ನು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನಾನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು. ಮತ್ತಿತರ ವಿಷಯ ನಾನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟ.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೂಡಲೇ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆತನಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಲಂಚಕೊಟ್ಟು, ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆ ತನಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹೊಸಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿ “ಓ, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ. ಮಾಷೋಣ, ರಾಜನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಧರ ಕೊಡಿ ಸುವೆನು ಏನೂ ಚಿಂತೆನಾಡಬೇಡ” ಎಂದು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ದರ್ಬಾರು ಜನರಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿಸಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿಪುಂಗವರೂ, ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಒಪ್ಪೋಲಗದಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಬೋಧಿಸತ್ವನೂ ಬಂದಿದ್ದ.

ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಆ ಅರ್ಜಿ ವರ್ತಕನು “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ನನ್ನ ಐನೂರು ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಅಂತ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಎವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಬಿನ್ನಯಿಸಿಕೊಂಡ.

ರಾಜನಿಗೆ ಇದುವರೆವಿಗೆ ಸಹಿದ ವಿಷಯ ನೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ಅದುದರಿಂದ ಆತನು “ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಯೇ, ಈ ಕುದುರೆಗಳ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿ ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ” ಎಂದ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿ.

“ಜೇಪ್. ನೋಗು ಸಾಗಿದೆ. ಐನೂರು ಕುದುರೆಗಳ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯಾದರೆ, ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು” ಎಂದು ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ ರಾಜ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆಸ್ಥಾನದ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿ
ತುಸನಾದರೂ ತಡಬಡಿಸದೆ “ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯ
ಬೆಲೆ ಮಹಾ ಅಂದರೆ ಎನಿರುತ್ತೆ ಮಹಾಪ್ರಭೂ,
ಕಾಶೀರಾಜ್ಯ, ಮತ್ತು ಅದರ ನೆರೆಹೊರೆಯ
ಸಾಮಂತರ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ
ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆಯಾದೀತು.”
ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ಆರ್ಲೆ ನೆರೆ
ದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ, ಹೊಟ್ಟೆ
ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.
ಕೋಲಾಹಲದಿಂದ ದರ್ಬಾರಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ
ಸಿತು.

ಆವರಣೋಬ್ಬ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು
ಕುರಿತು “ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವುದು
ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಕಾಶೀ
ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯ
ಬೆಲೆ ಎಂದು ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಹಾ! ಏನು
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ. ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೇ! ಈ
ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದೇಕಾದ ಉದ್ಯೋಗಿ ನೀನೇ
ನವ್ವ” ಎಂದು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದ.

ಆಗ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಮುಂದೆ ಬಂದು,
“ಆ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ
ವಡಗಿದೆ. ಆದರಲ್ಲೇನೂ ವಿಚಿತ್ರವಿಲ್ಲ. ಆತ
ನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಆ ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿ
ಬೆಲೆ ಕಾಶೀರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಮಂತ
ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಅಂದರೆ ಈ
ಏನೂರು ಕುದುರೆಗಳ ಬೆಲೆ ಕಾಶೀರಾಜ್ಯ
ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಮಂತ ರಾಜ್ಯಗಳೆಂದಾಯಿ
ತಪ್ಪೆ. ಆತನು ಶ್ರೇಷ್ಠಜಾತಿಯ ಈ ಉನ್ನತ
ವಾದ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬೆಲೆತುಂಬಾ
ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ ಇದರಲ್ಲೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ”
ಎಂದು ವಿವರಿಸಿಹೇಳಿದ.

ಬೋಧಿಸತ್ವನ ವಿವರಣೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ
ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ನಂತರ ತಲೆದೂ
ಗಿದರು.

ತರುವಾಯ ನಿಜಾನಿಜ ಗಳು ಬಯಲಾ
ದವು. ಆಗ ರಾಜ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗ್ರಹಿಸಿ,
ಕೂಡಲೇ ಆ ಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೆಲಸ
ದಿಂದ ವಜಾಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಬೋಧಿಸತ್ವನನ್ನು
ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದ.

[ಗುರೋಟೆಯ ಅಧಿಪತಿ ಭೀಮವರ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮಗನನ್ನು ಸಲಹಿದ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೈನಿಕರಾಗಾಗಿ ಪಾರ್ತ ಕರುಣಿಸಲು ಇವರ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ಶತ್ರುಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಆತನ ಭಂಟಿನೊಬ್ಬನನ್ನು ಬಿಲಿಗೊಂಡರು. ಮುಂದೆ ಓದಿ--]

ಭೀಮವರ್ಮ ಮತ್ತು ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ರಾಮನಗರದಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿದರು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾನದಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ಭೀಮವರ್ಮ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ. ಆತ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾದ ಮನುಷ್ಯ, ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಮನೆ ಚಾತುರ್ಯವುಳ್ಳವ.

ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ವಿಜಯವರ್ಮ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ರಾಮನಗರವನ್ನು ಸೇರುವ ಮೇಲೆಗೆ ಭೀಮವರ್ಮ ತನ್ನ ಬಿಡವಿಯು ಎಂದು ಕೊರೆಯಿಲ್ಲ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ಹಸ್ತರಥನ ಪದಾಧಿಕಾರಿ ಹುಡುಗ ನೊಬ್ಬನೂ ಇದ್ದ.

ವಿಜಯವರ್ಮ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬಗುಬಗೆಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ.

ಭೀಮವರ್ಮನು ಕಲೆ ಎತ್ತನೋಡಿ "ವಿಜಯ, ನೀನು ಹೇಗೆ ಬಂದೆ? ರಾಮನಿಗ ಸೂನಾದ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ವಿಜಯವರ್ಮನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತಾನು ಕಂಡಿದ್ದ ಪತ್ರವನ್ನು ಆತನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ "ಇದನ್ನು ಓದಿದರೆ ನಮಗೇ ಎಷ್ಟು ಅನುಮತ್ತದೆ" ಎಂದು. ಆ ಪತ್ರ ಓದಿದಕೂಡಲೆ, ಭೀಮವರ್ಮನ ಮುಖವು ಕೆಂಪುಬಿಂದು ಕಂಪಿಸಿತು. "ಯಾವುದೋ ಸವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ. ನೀನು ಓದಿರಿನಯ್ಯನು" ಎಂದು ವಿಜಯವರ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ವಿಜಯತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. "ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಸೋಮಶರ್ಮ ಕೊಂದಂತೆ ಸೂಚಿಸಿ ಬರೆದಿದೆ" ಎಂದು

‘ಚಂದಮಾಮ’

ಆತನು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಜಯವರ್ಮ ತಂಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ಸೋಕಿ ದಂತಾಯಿತು. ಒಂದು ಎಳೆ ಕಂಠ ಆತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಮುಗುಟ್ಟಿತು. “ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಿಟ್ಟಕ್ಕಿ ದಾರಿ ಹೇಳುವೆಯಾ ಎಳೆಯಾ?” ಎಂದು. “ಗಿರಿಕೋಟಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಗು. ಅಲ್ಲೊಂದು ನದಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ದಾರಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ವಿಜಯವರ್ಮನೂ ಸಹ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಮಾಧಾನಕೊಟ್ಟ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ವಿಜಯವರ್ಮ ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಲು, ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಆ ಹುಡುಗ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ನೋಡಿದೆಯಾ, ಆ ಹುಡುಗ ನನ್ನನ್ನು ‘ಎಳೆಯಾ’ ಎಂದು ಸಂಭೋದಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ಕೊಡ್ತೇನೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ” ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡ ವಿಜಯವರ್ಮ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಭೀಮವರ್ಮ ಪತ್ರ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಜಯವರ್ಮ ಗಿರಿಕೋಟಿಯ ಕಡೆ ಹೊರಟ. ಆತ ಹಾಗೆ ಹೋದನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಕೊಸಲ್ವಾರು ಸಾಮಂತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಚಂದ್ರದುರ್ಗಾಧಿಪತಿಯ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಒಬ್ಬ ದೂತ ಬಂದು ಅಂದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಯುದ್ಧ ಸುರುವಾಯಿತೆಂದೂ, ಭೀಮವರ್ಮನ ಸಹಾಯ ಆತ್ಮವಸರವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ.

ಭೀಮವರ್ಮ. “ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಹೇಳಿದರು ನೋಮತರ್ಮರು” ಎಂದು ಗುತ್ತರಕೊಟ್ಟ ವಿಜಯ.

“ಹಾಗೋ ಸರಿ. ನಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವೆನು. ಆಗ ಜನ ಚಂಡಿದಾಸನು ಕೊಂದಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಸಮಯ ಕುದುರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಆಗ ಏನುಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಂಗಳು ತಿಂದಮೇಲೆ ನೀನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗು” ಎಂದ ಭೀಮವರ್ಮ.

ಆಗ ವಿಜಯವರ್ಮನು: “ಪತ್ರವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿ. ನನ್ನನ್ನೂ ಸಹ ನಿನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು” ಎಂದು. ಅದರ ಇವಕ್ಕೆ ಭೀಮವರ್ಮ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಭೀಮವರ್ಮ ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳುವ ಸಂಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. “ಕರುಣ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು? ಎಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗಿ?” ಎಂದು ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಬ್ಬನು “ಯಾವ ಹುಡುಗಿ ಮದಾಸ್ತಾಮಿ? ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ?” ಎಂದ. “ಎಲೋ ಮಂಕೂ, ಈವರೆವಿಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿರಲಿಲ್ಲವೇ, ಅವ ನೇ ಕರುಣ” ಎಂದ ಭೀಮವರ್ಮ. “ನೀವು ಕರುಣಾಕರನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವನೇ? ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದರ್ಧಗಂಟಿ ಒಂದೆ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಹೋದರು” ಎಂದ ನಾರಾಯಣ ಎಂಬಾತ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಏಕೆ ಬೆಕ್ಕರಂತೆ ನೋಡು ವಿರಿ? ನಾರಾಯಣ, ನೀನು ಕೆಲ ಸೈನಿಕ ರೊಂದಿಗೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹಿಂದಾಟಿಸಿ ಹೋಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಕರದೊಯ್ಯು ಗಿರಿ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರತಾನೇ?” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ. ತಕ್ಷಣ ನಾರಾಯಣ ಅರುಜನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಕರುಣಾಕರನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ.

ಆ ನೊಂದಲೇ ಮೊರಟ ವಿಜಯವರ್ಮ ಗಿರಿ ಕೋಟೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಸರಿನ ಪ್ರದೇಶ ವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸವಾರನೂಸವ ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರ ಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಕಾಣಿಸಿದ. ತಾನು ಭೀಮವರ್ಮನ

ಗುಡಾರದಲ್ಲಿವಾಗ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ದಾರಿಕ್ಕೇದ ಹುಡುಗನೇ ಆತನೆಂದು ಊಹಿಸಿದ. ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಕುದುರೆ ಆತನವೇ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ತನ್ನಡೆಗೆ ಕರೆದು, ಆತನನ್ನಸವ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಜಯವರ್ಮ.

ಕೊಂಡದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ “ನಿನ್ನಹೆಸ ರೇನಪ್ಪಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ವಿಜಯ. ಆ ಹುಡುಗ “ಕರುಣಾಕರ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. “ಭೀಮವರ್ಮ ನಿನಗೇನಾಗಬೇಕು?” “ನನ ಗೇನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ತನ್ನವ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಸಣಿಸಿದ. ಆತನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನನಗೆ ಮುಷ್ಟು ಖಂಡಿತ. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು ತ್ತಿರುವೆನು, ಎಳೆಯಾ!” ಎಂದ ಆ ಹುಡುಗ.

ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ವಿಜಯವರ್ಮ ದಡ
ಸೇರುವವರೆಗೆ ಕರುಣಾಕರನು ಅಪ್ಪಂದ ಕಡಲ
ಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಟ್ಟ ಕಾಡು ಆಡಲು. ಒಂದು
ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪಿಪಲ
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತುಸು ಕೊತ್ತಿಗಲ್ಲಾ
ಕರುಣಾಕರ ಆಯಾಸಗೊಂಡು ಕುಂಟುತ್ತಾ
ನಡೆಯಲು ನೋಡಲು ಮಾಡಿದ. ಅಗ
ವಿಜಯವರ್ಮನು ಕರುಣಾಕರನಿಗೆ ಆದರೆ
ಕೊಟ್ಟು ನಡೆಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಆ ರೀತಿ
ಸಾಗಲು ವಿಜಯವರ್ಮನು ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತು
ಅಂದ : “ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂಜುಗನು ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಡು ನಕ್ಕನುಕೋ ನನ್ನಿಗ ಅರ್ಥವಾಗು
ತ್ತಿದೆ. ನೀನು ಹೀಗೆ ಸೇರಗಿಕೊಂಡು, ಬಲ
ಹೀ ನನಾಗಿ. ಸುಕುಮಾರನಾಗಿರುವುದನ್ನು
ನೋಡಿ ಹುಡುಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು”
“ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ಕರುಣಾಕರ. ಲಜ್ಜೆ
ಆಡಗಿತ್ತು ಆ ಮಾತನ್ನು. “ಹಾಗನ್ನಬೇಡ.
ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಯಾರಾದರೂ ಹುಡುಗಿ
ಎಂತಲೇ ತಿಳಿಯುವರು! ಅವನದೇನೂ
ತಪ್ಪಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನಕ್ಕ ವಿಜಯವರ್ಮ.

ಹಾಗೇ ಮತ್ತಷ್ಟುದೂರ ಹೋಗಲು
ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ಅನರನುಂದೆ ನಿಂತು ನುಗ್ಗಿ
ಪಿಡಿಹೋಯಿತು. ಇದುವರೆವಿಗೂ ವಿಜಯ
ಮತ್ತು ಕರುಣಾಕರನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ವಿಜಯವರ್ಮನಿ
ಗೇನೋ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಎತ್ತರ
ಕಾಡ ಮರವನೋಲಿ ಸೋಡಲು ನವಿಯ

ಇತ್ತ ಕಡೆದಡದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕವಲುತ್ತಿರುವಂತೆ
ಕಾಣಿಸಿತು. ಅನುಮಾನ ವ್ಯಥವಾಯಿತು.
ಇಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆಸಾಗಿದರು. ಗಿ
ಕೋಟೆ ಅರಣ್ಯದ ಆಚೆಕೊನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟು
ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಏನೋ ಸಪ್ತಕವಾಯಿತು.
ಕೂಡಲೇ ವಿಜಯವರ್ಮ ಒಂದು ಮರದ
ಹಿಂದೆ ಅವಿತುಕೊಂಡ. ಕರುಣಾಕರನಿಗೆ
ಇದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಹುಷ್” ಎಂದು ವಿಜಯವರ್ಮ ಬೆರ
ಕೆಂದ ಸಂಚಿತವಾದಿ. ಅವರಿಗೆ ನೂರುಗಜ
ದೂರದಲ್ಲ ಒಂದು ಮರದಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಧನು
ರ್ಧಾರಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪರಿಶೀ
ಲಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. “ಎಡೆಗಡೆಯಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ನಡೆ” ಎಂದ
ವಿಜಯವರ್ಮ. ಅವರು ಹಾಗೇ ತುಸದೂರ

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ಬಹುಕಾಲವಿಂದು ಒಬ್ಬಾತ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ. ಆತನ ನೈವಿ ನೋಡಿದರೆ ಆತನೇ ಇವರ ನಾಯಕನಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. “ಗಿಳಿ ಯರೇ, ಬೇಗ ಆಗಲಿ. ಬೇಗಬೇಗ ಬಡಿಸು ಧನಪಾಲಾ. ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿದೆ” ಎಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರ ಊಟ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಣ ರಿಪ್ಪನೆ ಬಂದು ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಕಟ್ಟಡದ ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿ ಚೂರುಚೂರಾಯಿತು. ಇದು ನೋಡಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಎದ್ದರು. ನಾಯಕನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಧನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಡೆದು “ಸಂಗಡಿಗರೇ, ಭೀಮ ವನು ನೋಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ಕೆಲ ವರೋ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾಪಕವಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿ. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತ ಅಭಯವರ್ಮ ನೊಬ್ಬನದೇ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಹಗೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ನಾವು” ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಎಲ್ಲವರಲ್ಲ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಡವಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಾಯನಾದರು. ವಿಜಯವರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರುಣಾಕರರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಸಿರಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. “ನಾವು ಹೋಗೋಣವೇ?” ಎಂದ ಕರುಣಾಕರ.

“ಒಳ್ಳೆ ಅಸಾಮಿಯಪ್ಪ ನೀನು” ಎಂದ ವಿಜಯ.

ಮೋವರು. ಆ ಸ್ವರ್ಗದವೆಲ್ಲಾ ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿತೋರಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ವ್ಯಾಧಿಕೆಯಿಂದ ನೆವೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ವಾಡುವುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಡೆದರು. ಕಬ್ಬಿಬಂದಕಡೆ ನೋಡಲು ಅನುಗೊಂದು ಕಂದಕ ಕಾಣಿಸಿತು. ಎಕ್ಕದಲ್ಲೊಂದು ಪಾಳು ಬಿದ್ದ ಕಟ್ಟಡವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಲೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಕೈರವೇಷದವರೊಬ್ಬರು ನೊಬ್ಬನು ಒಲೆನುಂದೆ ಕುಳಿತು ಏನೋ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದಂತಿದೆ. ಅಡಿಗೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿಂದ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ಜನ ತಟ್ಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು.

“ಭೀಮವರ್ಮನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನೀನು ರಕ್ಷಿಸುವೆಯೇನು? ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳು ನೀನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದ ಕರುಣಾಕರ.

“ಕಳ್ಳರ ಮಾತು ನಂಬುವುದೇ?” ಎಂದು ವಿಜಯವರ್ಮ ಜಿನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ. ಕರುಣಾಕರ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಅತಿದೂರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ನಾರಾಯಣ ಮತ್ತು ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವರು ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೇರುವವೇಳೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದ ಬಾಣಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವರು ತಲ್ಲಣಿಸಿಹೋದರು.

ಶತ್ರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸರು. ಬಾಣಗಳು ಯಮನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಲಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ಚರ್ಮ ಮುಗಿಯಿತು. ನಾರಾಯಣ ನೊಬ್ಬ ಉಳಿದಿದ್ದ. ಒಂದು ಸಾರಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ನೋಡಿ ಆತನು ಓಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ.

ಆತನ ಚರ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶತ್ರುಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಕ್ಕರು. ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಅರಗ್ಗಿದ ಕಡೆ ಬಿಟ್ಟ.

ಅವ್ಯಸ್ಥವರಾತ್ ಅದು ಯಾರಿಗೋ ತಗುಲಿರಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಸಂಕಟ ಕರವಾದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಮತ್ತೆ ಬಾವುಡ ಸುರಿಮಳೆ. ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹದಣಿಸಿದ. ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಕರುಣಾಕರರು ಅವನಪಾಡು ವಿನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಣ ಬಂದು ನಾರಾಯಣನ ಎದೆಗೆ ನಾಟಿತು. ಆತ ಕೂಡಲೇ ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದ. ವಿಜಯವರ್ಮ ಆತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಓದಿದ. “ಆಭಯವರ್ಮನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಕೂಡದೆಂದು ಚಂಡಿವಾಸನ ಆಜ್ಞೆ” ಎಂದು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ ಮಾತು, ಆಗ ವಿಜಯವರ್ಮನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿತು. ಆತನೂ ಕರುಣಾಕರನೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓದಿದರು. ಸದ್ದು ನಿಲ್ಲುವವರೆಗೂ ಎಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯೋಣ ನೆಂದಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಾಸಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ

ಗುಂಪಾಂಮ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
ವಿಜಯವರ್ಮ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಸೂತ್ರಂತೆ ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಭೀಮವರ್ಮನ ಕಾವ್ಯ
ಕಾಯಿಕೋ

ಆತನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಿತು. ಆತನು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ
ರುನಂತೆ ದೋರಿದ.

ಅಲ್ಲಿಗೊಬ್ಬ ಭುಡಬುಡಕಾಯವನು ಬಂದ.
ಆತನನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಕರುಣಾಕರ
ಮೂರ್ಛಿತನಾದ. ವಿಜಯವರ್ಮ ತೀರಿ
ನು.

ಮಂದಾತನು ಮತ್ತೆಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಭೀಮ
ವರ್ಮ! "ಏನು ವಿಜಯ. ಎಲ್ಲಿ ಸ್ವೇದಿತ
ನನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ ಆತನ ಪೆಸರಾ
ದರೂ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ
ಬುಡಬುಡಕಾಯವನ ಸ್ವೇಷವಲ್ಲದ ಭೀಮ
ವರ್ಮ.

"ಕರುಣಾಕರ ಅಂತ್ಯನೇ. ಅದೇನು
ಸ್ವೇಷ ಈ ಸ್ವೇಷವಲ್ಲವು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ
ವಿಜಯವರ್ಮ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಮವರ್ಮನಿಗೆ, ಕೋಪ
ಬಂತು. "ಏನು ಮಾಡುವುದು?" ನಮ್ಮ
ಸತ್ತ ಸೋತುಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮವರಿಲ್ಲಾ
ಸಾಧರು" ಈತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿನಗೆ?"

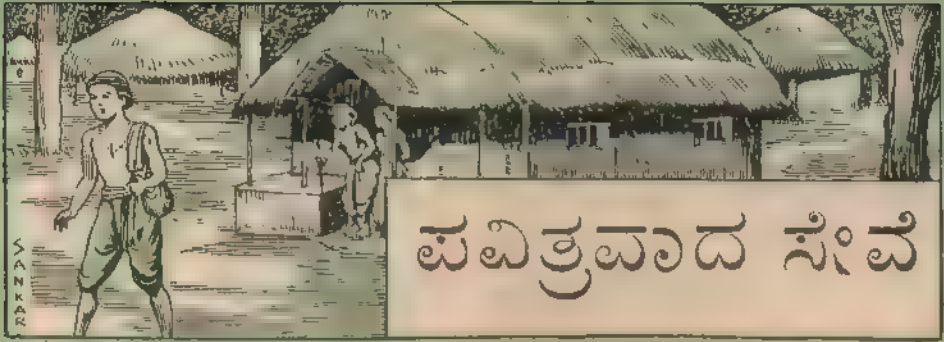
"ಹಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ. ನಾರಾಯಣ
ಮತ್ತು ಆತನ "

ಎಂದು ಮೇಲೆಮದ್ದರಲ್ಲಿ ಭೀಮವರ್ಮ
ಕಾತರದಿಂದ "ಎಲ್ಲ ಆವರು" ಎಂದು
ಕೇಳಿದ.

ವಿಜಯವರ್ಮ ನಡೆದ ವಿಷಯವ
ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕೇಳಿದ. ಭೀಮವರ್ಮ ಉರಿದು
ಬಿಟ್ಟ. "ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಗಿರಿಕೋಟೆಗೆ
ಹೋಗುವನು. ನೀನು ಸಿನ್ನ ಸ್ವೇದಿತ
ನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ" ಎಂದು
ವಿಜಯವರ್ಮನಿಂದ ಭಾಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಹೊರಟ.

ಮಾಗ್ತಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಕರುಣಾಕರ
ನೊಂದಿಗೆ ವಿಜಯವರ್ಮ ಗಿರಿಕೋಟೆಗೆ
ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ
ಭೀಮವರ್ಮ ಕಾದಿದ್ದಾನೆ. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಪವಿತ್ರವಾದ ಸೇವೆ

ಬುಹಳಕಾಲದಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನಿದ್ದ. ಆತ ಸಿಗ್ಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವ ಆ ಬಿಲಾಸಿ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ವೃದ್ಧರಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆತನೇ ಆಧಾರ. ಅದುದರಿಂದ ತೋಕಾಲವಾದರೂ ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಯೋಚನೆಯೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆ ಭಕ್ತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. 'ಈ ಮುದುಕರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವುದಾಗೇ ಇದೆ; ನನಗೆ ಪೋಷ್ಣಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಾಗೇ ಇದೆ' ಎಂದು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲವಿತ್ತನಾದನು.

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಿಗೇ ಮೇಲೆ ವೀಕ್ಷಿಸೋಂದಿದ ಆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಒಂದೊಂದುಸಾರಿ "ಈ ಮುದುಕರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಬಿಡೋಣವೇ" ಎಂದು

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮೇಗಲೆ ಇರಲು ಆತನಿಗೊಂದು ಸಮಸ್ಯಾಕಾರ ಬದಗಿಬಂತು.

ಆತನ ಬಂಧು "ನೀನುಕೊಳ್ಳಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡು ಬಾರಾಗಿ. ನೀನು ಬರುವುದರಿಂದ ಸಿನ್ನಸ್ವರ ಮಾತಾಪಿತರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಂಡುರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. ಆತನ ಭರವಸೆಯಮೇಲೆ ಭಕ್ತ ಕೂಡಲೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ಆತನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಆರಾಧನನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಆ ಆರಾಧನಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕುತ್ತ ಮುಸಿ ಎಂಬ ಮಹರ್ಷಿ ಇರುವಂತೆಯೂ, ಆತನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಆಸಕ್ತರು ಪ್ರಸೀದರಾದ ರೀತಿಯೂ ಈ ಭಕ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಆರಾಧನು ಕೊಳ್ಳಿ ನೋಡಲು, ಭಕ್ತನಿಗೆ ಆ ಮುನಿಪುಂಗವನು ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುವುದು ಕಾಣಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸಾರತಾಪತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ. ಭಕ್ತನು ಆತನ ಚರ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಸಿ. ವೆಂಕಟರಾಜ, ಅರಸೀಕೆರೆ

ಎನಯಪೂರಿತವಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮುನಿ “ನುಗೂ ವೃದ್ಧರಾದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಲಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನನಗೆ ತ್ರಿಪೇಣಿಗೆ ದಾರಿ ತಿಳಿಯದು” ಎಂದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ತನಗೆ ಮುಕ್ತಿ ತೋರುವನೆಂದುಕೊಂಡ ಮುನಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇರುವ ತ್ರಿಪೇಣಿಗೆ ದಾರಿ ತಿಳಿಯದೆನ್ನಲು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಆತನಲ್ಲಿವ ಗೌರವ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. “ಈ ಮುನಿಯ ಹಿರಿಮೆ ಏನಿದೆಯೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗದು” ಎಂದು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತ.

ಆಗ ರಸ್ತೆ ಮೂವರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅವರ ರೂಪ ತುಂಬಾ ಅಸಹ್ಯಕರವಾಗಿತ್ತು. ಕಪ್ಪು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಬವಳವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದರು.

ಇವರ ಬರಹವೆದೆಯಿಂದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿ ತು. ಇವರು ಯಾರೋ ಏಕೆ ಬಂದರೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ.

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಳೆದತರುವಾಯ ಮೂವರು ಆಸ್ಪರಿಯರು ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರು. ಭಕ್ತನ ಅಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. ಆತನಿ ಗಿನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸುರಸುಂದರಿಯರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಅಮ್ಮಾ ನೀವು ಯಾರು? ನಿಮಗಿಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ” ಎಂದು ಅತುರದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ. ಆಗ ಅವರಿಂದಲು “ಅವ್ವಾ, ನಾವು

ಆ ಮುನಿ ಅಹಿಂಸಾಪಿಡ. ಅಲ್ಲಿನ ಮುನಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಬಡಿಸಿದ. ಅವರಿಗೆಬೇಕಾದ ಇತರ ಸೌಕರ್ಯ, ಗೌರವ ಗಮನಕೊಟ್ಟ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದತರುವಾಯ ಆತ ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

ತನಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಭಕ್ತನನ್ನುಕಂಡು “ನುಗೂ, ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಆ ಮುನಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನು “ಸುಧಾತ್ಮನೇ, ನಾನು ಅರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಹೊರಟು, ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆ ಕೇಳಿ ದರ್ಶನಾಪೇಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಬಂದೆ. ತ್ರಿಪೇಣಿ ಸಂಗಮ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸನಿಯದ್ದರಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳುವರು. ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವಿರಾ” ಎಂದು

ಚಂದಮಾಮು

ಮೂವರೂ ಸಹೋದರಿಯರು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮನ್ನು ಗಂಗಾ, ಯಮುನಾ, ಸರಸ್ವತಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಪ್ರಯಾಗದ ಹತ್ತಿರ ನಾವು ಮೂವರೂ ಸೇರಿ ನದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ತಾಪತ್ರಯದಲ್ಲಿ ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಂದ ಜನ ಬಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವರು. ಹೆತ್ತ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆಮಾಡಿದವರೂ, ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಹೀನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದವರೂ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಇಂತಹ ಅಸಹ್ಯಕರವಾದ ರೂಪ ವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾವು ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ವಿಕಾರಾಕೃತಿಗಳು!”

“ಮತ್ತೆ ನೀವು ಯಾರು? ಎಂದ” ಭಕ್ತ.

“ಆ ವಿಕಾರ ಸ್ವರೂಪಿಗಳೇ ನಾವು. ಆಗಾಗ ಈ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ಮುದಾನುಭವನ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೊಲಗಿ ನಮ್ಮ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೆ ಬರುವೆವು. ನಮಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ಪಾಪರಾಶಿ ಬಹಳವಾದಾಗ ನಾವು ಈ ಮುದಾತ್ತನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು.

ಆಗ ಭಕ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯ. ಆತನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಆಯಿತು. ತೀರ್ಥ

ಯಾತ್ರೆಯ ದಾಹ ಕೊಡಲೇ ಮಾಯನಾಯಿತು.

ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಟ. ಅಂದಿನಿಂದ ತನ್ನ ಮಾತಾಪಿತರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೈವಗಳಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ತ್ರಿಪೇಣಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇವೆಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಗಂಗಾ, ಯಮುನಾ, ಸರಸ್ವತಿಯರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದುದೇ ಮಹಾ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಆ ಭಕ್ತ.

ಆಸ್ಥೆಯಿರುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಂದು ತನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಆ ಮೂವರು ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಸದಾ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆ ಭಕ್ತನು ಧನ್ಯನಾದ.

ಚಂದಮಾಮ

9ರ ಮಹತ್ತು

(1) ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 9ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ ಶೇಷವನ್ನು ಕೂಡತಮಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಈಗಲೂ ಶೇಷ ಉಳಿಯದಂತಹ ಗುರುತ್ತು ಆಗಿಯೋಣ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ: 16186 ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಬರುವ ಗುರುತ್ತು 25. ಮೇಲಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 25 ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟರೆ 16161 ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಈ 16161ನ್ನು 9ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ 1829 ಬರುವುದು. ಶೇಷ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮತ್ತೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದೂ ಎಸ ನಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಸೇರಿ

(2) 9 ಅಂಕಿಯಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಂಕಲನ ನೋಡಿ

12	13	14	15	16	17	18	19	20
9	9	9	9	9	9	9	9	9
2	2	2	2	2	2	2	2	2
1	2	3	4	5	6	7	8	9

ಕೆ. ಲಲಿತಾಮನೋಹರ

(3) ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆ: ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೋ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ 64328 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿದರೆ 23 ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ 64328 ರಲ್ಲಿ ಈ 23 ನ್ನು ಕಳೆ. 64305 ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಇದು ಅಂಕಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನೆಹಿತನು ಯಾವುದೋ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅಂಕಿ ಸೆನೆಸಿಕೊಂಡು, ಉಳಿದ ಅಂಕಿಗಳ ಮೂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ಹೇಳು. ಆತನು 4 ಎಂಬ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಸೆನೆಸಿಟ್ಟರೆ ಅವನ್ನು ಮೂಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನೆಹಿತ ಸೆನೆಸಿಟ್ಟ ಅಂಕಿ 1 ಆದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಅಂಕಿಗಳು 6305. ಅಂದರೆ ಇವುಗಳ ಮೂತ್ರ 14. ಈ 14 ನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿದರೆ 1+4 5. ಈಗಲೂ ಕೂಡಿದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 9 ನ್ನು ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ 1. ಇದೇ ತಾಸೇ ನಿನ್ನನ್ನೆಹಿತ ಸೆನೆಸಿಟ್ಟ ಅಂಕಿ. ಡಿ. ಸಿಪ್ಪರಾಮ್

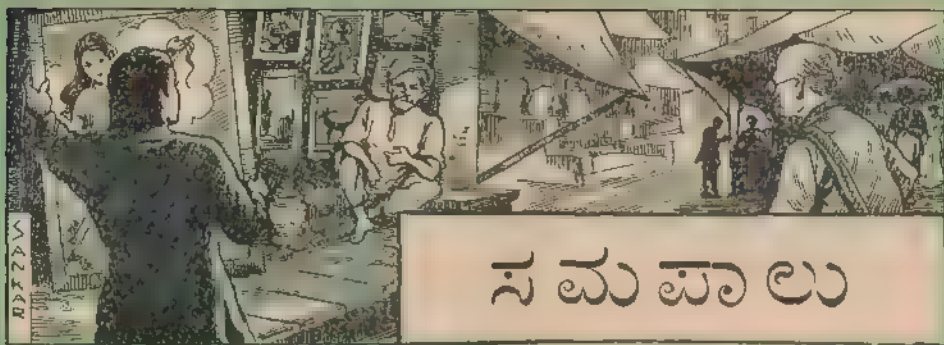
(4) ಹತ್ತುಮೊದಲನೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಬರೆದು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 9ರಿಂದ ಗುಣಿಸಿ. ಗುಣಿಸಿದರೆ ಬರುವ ಮೂತ್ರವು ಬರುವ ಇನುತ್ಕಾರ ನೋಡು.

10987654321

9

98888888889

ಗಿರಿಜಾಶಂಕರ್ ವಿ. ಮೆಸ್ತಾ - ಸಿರಿ

స మ పా లు

ఒందు లూరినల్లి ఒబ్బ చిత్రపఠగళ వ్యాపారి ఇద్ద. ఆతను సామాన్యవాగి టేజ్కు హణకొట్టు తంద పఠగళన్న అల్ప బీలేగే మారబీకాద సంభవ బరుత్తిత్తు.

ఒందొందుసారి పఠగళిగే గిరాకీ సిక్కు ఓద్దరే బీసరవాగి యావుదొలొ ఒందు బీలేగే మారువను. పఠగళన్న ఎష్టే కడిమిబీలేగే మారలు సిద్ధవాచరొలొ సు. కీళ్ళు వనరు పనొలొ ఒందు రీతి అభి మోనడిందలొలొ కొండు కొళ్ళువంతే తొలొరుత్తిద్దరు.

ఒందుసారి ఆతను ఒందు పుణ్యస్థలక్కు టొలొద. అల్లి టళే వస్తుగళన్న మారువ అనేక అంగడిగళిద్దవు. అవుగళన్న నొలొడుత్తా టొలొగుత్తిరలు ఒందు అంగడి మల్లి చిత్రపఠపూండు ఆతన దృష్టి రున్న ఆకర్షితు.

అదు నొలొ బొద్దించ చిత్రిసద ఒందు అద్భుత చిత్ర. అదన్న యాడొలొ ప్రసిద్ధ

చిత్రకారను బరేదిరబమదొలొ టొలొరతు సామాన్యరు బరేదంతే కాణేసల్లి. అదర ఆ పఠద తుదియల్లి టేసరు ఇరల్లివాద కారణ ఇవరొలొ బరేదరొండు నిర్దిష్టవాగి టొలొవంతిరల్లి.

పనాదరాగలి ఎందుకొండు “అయ్యా ఈ పఠద బీలే ఎష్టు?” ఎందు కేళిద నన్ను వర్తక అంగడియవనన్ను.

అదక్కు అంగడియవను “ఈ పఠవన్ను నొలొడిదవరల్లా ఇదు రవిసమగన పఠ దంతిదే ఎందు మొజ్జి కొళ్ళువరు. అదర పఠద మొలొ ఆతన సఠి ఇల్లద్దరింద ఎనొందొ నిర్ధరసువంతిల్లి. సఠి ఇల్లద చిత్రవాదుదరింద ఐదు రూపాయు బీలే టొలొత్తిద్దేనే. బీలే కిద్దల్లి తేగేదుకొలొ” ఎందు.

చిత్రకారన సఠి ఇల్లవంద కొడలొలొ వర్తకను తుస ఆలొలొచేయల్లి బిద్ద. ఆవను యొలొ ఆ స మోడుత్తిరువదన్న

సమలక్ష్మి, రామరావు, మొసూరు.

ಅದು ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಅವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಮುಂದೆ ಕಾಮುಂದೆ ಎಂದು ಮುಂದೆಬಂದರು.

ಆ ಪಠದ ವೈಖರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವರು ಅದು ರವಿವರ್ಮನದೇ ಮೊದಲು ಮತ್ತೆ ಯಾರದೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಒಬ್ಬತ ಆದನ್ನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ.

ಇದು ಆ ವರ್ತಕನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಘಟ್ಟ. ಆಸ್ಪೊಂದು ಅಲ್ಪ ಹಣಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ ಪಠವನ್ನು ಈ ಭಾರಿ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಆ ವರ್ತಕ ಮಾರಿದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲನೇ ಸಾರಿ. ಆತನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇಯಿಲ್ಲ.

ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ನನ್ನ ಈ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆ ಅಂಗಡಿಯವ. ಆತನು ತುಂಬಾ ನ್ಯಾಯ ಶಾಲಿ. ಪಠದ ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೊಂದು ವಿಧವಾದ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದ. ಆತನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಜನ ಇದು ರವಿವರ್ಮನ ಪಠವೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಪಠದ ಮೇಲೆ ಮೋಜುಬಿದ್ದರು. ಅದು ದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಂದ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ" ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಈ ಯೋಚನೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಆ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗವದಮುಖಾಂತರ

ನೋಡಿ ಅಂಗಡಿಯವನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ "ನಾನು ಈ ಪಠವನ್ನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಮುಂದಿನವಾರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ರವಿವರ್ಮನ ಪಠವೇ ಎಂದು ರೂಢಿಯಾದರೆ ಇದರ ಬೆಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲೇ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಈಗಮಾತ್ರ ಎನೊಂದೂ ತಿಳಿಯದ ಕಾರಣ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ."

ಕೂಡಲೇ ವರ್ತಕನು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಪಠವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ.

ತನ್ನ ಊರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಕೂಡಲೇ, ಮೊಸವಾಗಿಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದ ಆ ಪಠವನ್ನು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನೇತುಹಾಕಿದ.

ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ
ಹೋದ.

ಆತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲಿಗೆ ಕಛೇರಿ
ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ಸ್ವಾಂಸ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ
ಅಂದು ಅಂಜಿಗೆ ಕಾಗದ ಹಾಕಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಆತನಿಗೆ ಈ
ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. “ಅ ಅಂಗಡಿ
ಯವನಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುವುದು ಹುಂಬ
ತನ. ಇದು ರವಿವರ್ಮನ ಪಠವೆಂದು ತಿಳಿದೇ
ಆತ ನನಗೆ ಮಾಯವಾಯಿತು; ತಿಳಿಯದೇ
ಅಲ್ಲ! ಅದುದರಿಂದ ಲಾಭವಲ್ಲ. ಅರ್ಥಭಾಗ
ಏಕೆಕೊಡಬೇಕು. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಳುಹಿಸಿ
ದರೆ ಸಾಕು” ಎಂದುಕೊಂಡ.

ತರುವಾಯ ಈ ಮಾತು ಹಿಂದೆಪಾಕಿ
ತನ್ನ ಕೆಲಸವೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ನಿರತನಾದ. ಮತ್ತೆ
ಸರವ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈವಾರಿ
ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆ ಕಲಕಿತು. ಬೇರೊಂದು
ಬಗೆಯ ಯೋಚನೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿತು.

“ನಾನು ಆ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಹತ್ತು
ರೂಪಾಯಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಕೇಡಾಗುವವನಾಗು
ವೆನು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಈ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಆತನ
ಕೈ ಸೇರಿದರೆ, ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸರಕು ವೆಚ್ಚ
ಯವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನನ್ನಂತೆ ಉದಾರಿಗ
ಳಾಗಿರುವರೆಂತಲೂ, ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮಗಳನ್ನು
ಪಾಲಿಸಿ ಹಣ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂತಲೂ
ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳುವನು. ಈ ಭ್ರಮೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲದ
ಆಶೆ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಶೆ ಮರಾತಿ

ಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ. ಕೊನೆಗೆ ದುಃಖ
ವನ್ನಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ಅದರಿಂದಾಗಿ
ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಳುಹಿಸುವುದೂ ಶ್ರೇಯ
ಸ್ಕರವಲ್ಲ” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

“ಹೋಗಲಿ. ಹತ್ತು ಬೇಡ, ಆತನ ಶ್ರೇಯ
ಸ್ಸನ್ನು ಕೋರಿ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕಳುಹಿಸು
ವೆನು. ಆಗ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಕೇವಲ
ಸ್ವಲ್ಪ ಲಾಭವನ್ನೇ ಕೊಡಲಾರದು” ಎಂದು
ಕೊಂಡ.

ಆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸು
ತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಈ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಿಗೆ
ಬಂತು.

“ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕೋರಿ ವರಿಸಿದಳು.
ಆ ಪಠ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ

ನಾಯಿತು. ಭಾಗ್ಯವಶಕ್ಕೆ ನನಗ ತನು
ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡುವುದೇಕೆ?
ಏನೋ ಅಂದುಕೊಂಡ ಆ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ,
ಏನಾದರೂ ಕೊಡೋಣ ಅಂತ, ಅದ್ದರಿಂದ
ಎಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಸಿನ್ನ
ನತ್ತಿರ ಕೊಂಡ ಪರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಲಾಭ ಬಂತು.
ಅಂತ ಎಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಸುಕು, ಆ
ಅಂಗಡಿಯವನು ಸಂತೋಷವಹುತ್ತಾನು.
ಮಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಕೈರಲ್ಲದೆ ಅಲಿಸುತ್ತಾ
ಎಂದು ರೂಪಾಯಿ ಬೇರೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ
ಕೊಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇನಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನು??
ಎಂದು ಸಮಾಧಾನವಾದೆಕೊಂಡ.

ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡು ಆ ವರ್ತಕ ಎಂದು
ರೂಪಾಯಿ ನೋಡು ತೆಗೆದು ಕೆಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದು,
ಅಂಚೆಪಟ್ಟಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾಕಲು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡ.

ಆದನ್ನು ಕಸಿಯಲ್ಲಿ ಹುಕೊಂಡು ಬಿಡು
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋದ. ಆತನು
ನಾಯಿ ಅಂಚೆಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು

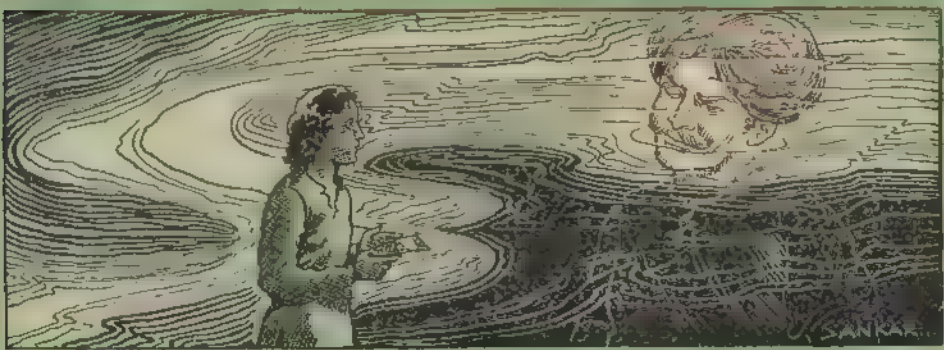
ಮಾಕಲ್ಲು ಎಂದೆಡೆ ಕೆಲವರು ಜೂಜಾಡು
ಅರುತ್ತಮಾ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಆತನು ಮುಖವನ್ನು ಜನನಿ, ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ
ಇಡಿದ. ಅಹಿ ಅಹಿ ಇದ್ದ ಹಗುವಲ್ಲಾ ಕಳೆದು
ಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಹ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ
ಸ್ತನದಿಂದಲೂ, ಸಿನ್ನ ಹತ್ತೆಯಿಂದಲೂ
ಎಂದು ಹೋಗುವಾಗ ಕಸೆ ತಡವಿಕೊಳ್ಳಲು
ಆತನ ಕೈಗೆ ಕಸರು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಆ ಕೆಸರನ್ನು ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ
ಜೂಜಾಡು, ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹಗುವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಗುವನ್ನೂ ಗದ್ದ. ಎಲ್ಲಾ ಎಣಿಸಿ
ನೋಡಲು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ
ಬಂದಿತು.

ಮರು ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲದೆ ಆತನು
ನೂವಲು ತಾನು ನೆನಪಿಲ್ಲ ಹಗುವನ್ನು ಆ
ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ.

ಆತನು ನದ್ದರೆಯಿಂದ ಆ ಅಂಗಡಿಯವ
ನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಆ ಎಂದುರೂಪಾಯಿ
ಕೊನೆಗೆ ಆತನನ್ನು ಕುರಿತ ಕಾಪಾಡಿತು.

ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹ

ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ. ಆ ನಗರದ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಿಲಾಪೀಠದ ಮೇಲೆ ರಾಜನ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಯಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ನೀಲಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ರಾಜನ ಖಡ್ಗದ ಮೇಲೊಂದು ಭಾರೀ ರತ್ನ ಹುದುಗಿಸಿತ್ತು. ವಿಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಚರಣಗಳು ಬಿದ್ದು, ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದಾಗ ರಾಜನು ಅನಂದತುಂದಿನಂತೆ ಕಾಣಿಸುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಯೊಂದು ಆ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. 'ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಲಿ?' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗೆ ನಗರದ ಮಧ್ಯೆಯಿದ್ದ ಈ ಪ್ರತಿಮೆ ಕಾಣಿಸಿತು. 'ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಗರವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಪ್ರತಿಮೆಯ ಪಾದಗಳ ಬಳಿ ಠಿಕಾಣೆ ಮಾಡಿತು. ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಣ್ಣವೆನ್ನುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟೊಂದು ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ಆದು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿತು. ಆ ಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳ ಚಿನ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಚಂದಿರನೂ ಸಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಏನಿದು ವಿಚಿತ್ರ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿಯೂ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈತ್ತಿ ನೋಡಿತು. ವಿಗ್ರಹ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದೆ! ಸದಾ ಅನಂದದಿಂದಿರುವ ವಿಗ್ರಹದ ಕೆನ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೀರು ನೋಡಿ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗೆ ಮರುಕವಾಯಿತು "ನೀನು ಯಾರು?"

ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ. "ನಾನು ದುಃಖ ನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದ ರಾಜ" ಎಂದಿತು ವಿಗ್ರಹ. "ಮತ್ತೆ ಹಾಗಾದರೇಕೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವೆ?" ಎಂದಿತು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವಿಗ್ರಹ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಿತು. "ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವಾಗ ಎಂದೂ ಬಾಧೆ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೋಟಿಯೊಳಕ್ಕೆ ದುಃಖವೆಂಬುದೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಸುಖವಾಗಿ ದ್ದೆ.

ಜಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣನಾಯಕ, ಹರಿಹರ

ಶರೀರ, ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ಮುಖದಿಂದ, ಹಣತೆ ಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಲಿಯುತ್ತಿರುವಳು. ಹಲವು ಬಾರಿ ಸೂಜಿ ಬಿರಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರೂ ಅವರವರವೇಯೇ ಇಲ್ಲ ಅಕೆಗೆ. ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಾದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಮಂಚವಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಹಸಿವು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಕಿತ್ತಳೆಯ ರಸಕೊಡುವಂತೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಬಾಧೆ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೀರು ನಿಲ್ಲುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಲೈ, ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯೇ ನನಗೊಂದು ಸಹಾಯಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ?'

‘ಎನದು?’ ಎಂದಿತು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ. ‘ನೋಡು. ನನ್ನ ಒಡ್ಡದ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ರತ್ನವೊಂದು ಹುದುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೋಗಿ ಅಪರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.’

‘ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಹಾರಿಹಾರಿ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗಿನ ಚಾವದಲ್ಲೇ ಹಾರಿ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.’ ಎಂದಿತು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ. ‘ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಡಬೇಕು.’ ಎಂದ ರಾಜ. ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯ ಮನಕರಗಿತು. ರಾಜನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು.

ರಾಜನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಆತನ ಒಡ್ಡದಮೇಲಿದ್ದ ರತ್ನವನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾರಿಹೋಗಿ ಆ ಬಡವರ ಮನೆ ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಹುಡುಗ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಆತ್ತಿತ್ತು ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕೋಟಿ ಗೋವೆಯ ಮೊರಗ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತತ್ತೋ ಎಂದೂ ವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ತು ಮೋದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟೆಂದ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹೃದಯ ಸೀನವಿಂದ ಸರಕೆ ಮೊದ್ದುರುವುದಾದರೂ ಕರುಣಾಶ್ರೀಕವಾದುದು. ಅಂದೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ?”

ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಒಂದು ವಿಗ್ರಹವೆಂಬ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ವಿಗ್ರಹ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿತು: ‘ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿನ ಜೋಪಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಡಸಂಸಾರವೊಂದಿದೆ. ಒಬ್ಬಾಕೆ ಸೊರಗಿಸುಕ್ಕುಗೂಡಿದ

ಬಾಗಿಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗೆ ಸುನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕ್ರೋಧಿಸಿತು. ಕವಿ ಬಳಲಿಹೋಗಿ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾದುದರಿಂದ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಬಂದ ಪಿಸುಯವೇ ಅತನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯವಾದ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಕ್ಕ ಸ್ಥಳಿಯೊಂದು ನೀಲಮಣಿಯಿದೆ! 'ನನ್ನ ರಚನೆ ಗಳನ್ನು ಜನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗೂರೋ ಇದನ್ನು ನನಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದುಕೊಂಡ ಕವಿ.

ಗೂರನೇಯ ವಿನ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಊರೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿತು. ಚಂದ್ರೋದಯವಾಗುವವೇಳೆಗೆ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು "ನಾನು ಹೋಗು ವೆನು. ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋಣವೆಂತ

ಬಂದೆ" ಎಂದಿತು. "ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯೇ, ಈ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನನ್ನೊಂದಿಗಿರು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ರಾಜ. "ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೆಂಟರು ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪ! ಒಂದು ರತ್ನ ಒಂದು ನೀಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಬರುವ ಚಳಿಗಾಲಕ್ಕೆ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆನು. ಆಗ ನಿನಗೊಂದು ನೀಲ ಮತ್ತು ಒಂದು ರತ್ನವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವೆನು. ಈಗ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಲಿ" ಎಂದಿತು.

"ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ ಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಾಳೆ. ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಮಾರಿ ಜೀವಿಸು ವಳು. ಕಾಲುಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿವೆ ಜರಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟವು. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ತಂದೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿ ತಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಕಣ್ಣನ್ನು ಅವಳಿ ಗಿತ್ತು ಬಾ" ಎಂದ ರಾಜ.

"ಬೇಕಾದರೆ ಇಂದು ರಾತ್ರಿಸಹ ನಿನೊಂ ದಿಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಎರಡನೇ ಕಣ್ಣನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆಯಲಾರೆ. ನೀನು ಕುರುಡನಾಗುವೆ" ಎಂದಿತು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ.

"ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ, ನಾನು ಹೇಳಿ ದಂತೆ ಮಾಡಮ್ಮಾ!" ಎಂದು ರಾಜ ಬಲ ವಂತಮಾಡಿದ.

ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ರಾಜನ ಎರಡನೇ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕೀಳುವುದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆ ನೀಲಮಣಿಯನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಸಣ್ಣ

ಹುಡುಗಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. “ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಅನಂದದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಒರಸಿಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಆ ಹುಡುಗಿ ಮನೆಗೆ ಓಡಿದಳು.

ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ವ್ಯಾಕುಲವಿಂದ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ನಾನು ಸವಾ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಗೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥನಾಗಿ ನೀನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲೆ?” ಎಂದಿತು.

“ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮವರು ನಿನಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗು” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಸಹ ರಾಜನ ಪಾದಗಳೆಳೆ ನಿದ್ದೆನೂಡಿತು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತಾನು ಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಜನು “ಇವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು ಮಾನವನ ಬಾಧೆ. ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ, ನಾನು ಅಳಿದ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬಾಧೆಯನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರು” ಎಂದ.

ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನಕೂಟ ನೇರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವರು ತಿಂದು ಬಿಸುಡುವ ಎಂಜಲಿಗಾಗಿ ಬಡವರು ಅವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕಾಮ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂದುಗೊಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿನ

ಬಾಧೆಯಿಂದ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಕರುಣಾಜನಕವಾದ ಸ್ತಿತಿ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತು. “ನನ್ನ ಶರೀರದ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರದ ತೊಡಿಗೆಯಿದೆ. ಒಂದೊಂದನ್ನೇ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಬಡ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹಂಚು. ಆದರಿಂದ ಅವರು ಸುಖವಡುವರು” ಎಂದ ರಾಜ.

ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ ಒಂದೊಂದೇ ತೊಡಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕಂಚು ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಡ ಹುಡುಗರು ಈಗ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ಚಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಮಂಜು ವಿಪರೀತ
ರಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಗೆ ಚಳಿ ತಾಳ
ಬಾರದಂತಾದರೂ ಸಹ ರಾಜನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ನೋಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾವ, ಅದು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕೃತ
ರಾಗಿ ವೃತ್ತ್ಯಮುಖವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಉಳಿಯುವ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ. ರಾಜನ
“ಎನ್ನೆ ಸವೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ .. ರಾಜನೇ,
ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಮುಕ್ತಿದೇವಿ”
ಎಂದಿತು. “ಕೈಯಲ್ಲ, ನನ್ನ ತುಟಿಗನ್ನೇ
ದೇವಕಾದರ ಮುಕ್ತಿದೇವಿ. ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಮೋಗುತ್ತಿರುವೆಯೇನು?” ಎಂದ ರಾಜ.

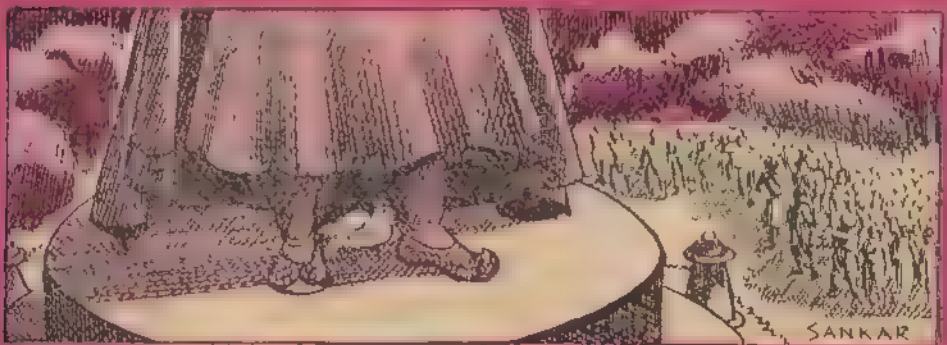
“ಇಲ್ಲ, ನಾನಿನ್ನೂ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ
ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇನೇನು. ಇನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬರುವ
ವಿಲ್ಲ” ಎಂದಿತು ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ.

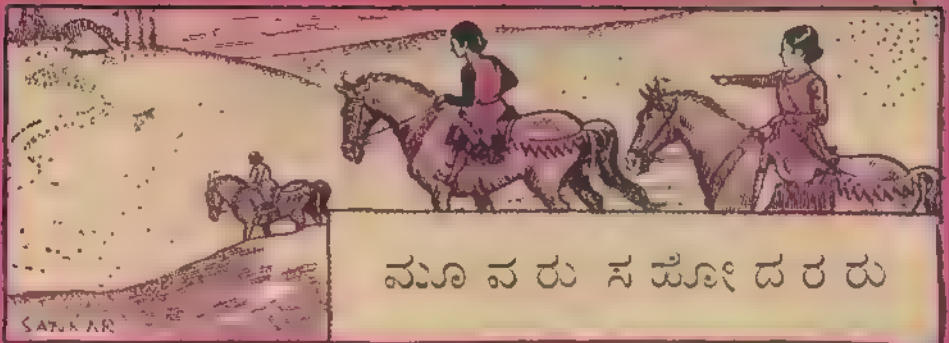
ರಾಜನ ತುಲಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಟ್ಟು ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ
ಸತ್ತು ಅತನ ಪಾದಗಳ ಬಳಿ ಬಿತ್ತು. ಇದೇ
ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುನೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ
ಸೀಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಸೀಸದಿಂದ ಎರಕ
ಮೊಯ್ನ ರಾಜನ ಹೃದಯ ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿ
ಸೀಳಿಕೊಂಡಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಗರದ ಹಿರಿಯರು
ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ರಾಜನ ವಿಗ್ರಹ
ನೋಡಿ “ಈ ವಿಗ್ರಹ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸು
ತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ನಗರದ
ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದು” ಎಂದು ತೆಗೆದು ಹಾಕ
ವರು. ಅದರ ಸಾನ್ನದಲ್ಲೆ ಯಾರ ವಿಗ್ರಹ
ಇಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವೇ ಹುಟ್ಟಿತು. ನನ್ನದು
ತನ್ನದು ಎಂದು ಕಾದಾಡಿದರು. ಅವರ
ಕಾದಾಟ ಯೋಡೆವಾಟ ಇಂಟಿಗೂ ನಿಂತಿಲ್ಲ.

ಹಳೇ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕರಗಿಸಿದರು. ಎಷ್ಟೇ
ಕಾಯಿಸಿದರೂ ಆ ಸೀಸದ ಹೃದಯವಾತ್ರ
ಕರಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿ ಅದನ್ನು
ಒಂದೆಡೆ ಬಿಸಾಡಿದರು.

ದೇವರು ಒಂದು ದಿನ .. ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ
ಎರಡು ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದ.” ಎಂದ.
ದೇವಮೂತರು ಬಾಲಿಶ್ವಾಸುತ್ವ, ಸತ್ತು
ನೋಡ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಯನ್ನೂ. ಆ ಸೀಸದ ಹೃದ
ಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡರು.
“ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಿವು” ಎಂದು
ದೇವರೂ ಸಹ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಮೂವರು ಸಹೋದರರು

ಕ್ಷೇಮೇಂದ್ರನು ಗಿರಿದುರ್ಗದ ಅಧಿಪತಿ. ಆತನಿಗೆ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾದ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆ ಸೇನಾಧಿಪತಿ 'ಈ ರಾಜನು ಯಾವಾಗ ಸಾಯುವನೋ, ಯಾವಾಗ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವದೋ' ಎಂದು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ರಾಜನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ರಾಜ್ಯವು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ವಶವಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ರಾಜ್ಯವು ವಶವಾದ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ರಾಜ ವಂಶದವರೊಂದಿಗೆ ತುಂಬ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಕ್ಷೇಮೇಂದ್ರನಿಗೆ ನಂದ, ಸುನಂದ, ಅನಂದ ಎಂಬ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು. ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಕೊಡುವ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅವರು ಮೂವರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಮರುಭೂಮಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಕುಟೀರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನೂ, ಮತ್ತು ಆತನ ಮಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿದರು.

ಅವರು ಆಯಾಸ ಗೊಂಡಿದ್ದ ರಾಜ ಕುಮಾರರನ್ನು ಏಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆತಿಥಿ ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿದರು. ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹಳೆ ಹಿಡಿದು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮೂವರು ಸಹೋದರರು ಆ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಸಾಂತ್ವನವನ್ನು ಕೌಳಿತು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸವಿಯುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ವೃದ್ಧನ ಮಗಳು ಇಂದುಮತಿ ಒಂದು ವೀಣೆ ತಂದು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಳು. ಆ ಕೆಸಹ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹಿರಿಯವನಾದ ನಂದನು 'ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ನಿಗೆಜ್ಜೆಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದವರಿಂದಲೇ ಅಜ್ಜನೇ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ನನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಹರಿಸಿದ' ಎಂದ.

ಎರಡನೇಯವನಾದ ಸುನಂದನಂದ: 'ಹಗುವಿದ್ದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವೂ ಬರು

ತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೇರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದೇಕೆ?”

ಕಡೆಯವನಾದ ಅನಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ವೇಗವೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಮತಿಯ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಳಿತಿದ್ದ. ಅಣ್ಣಂದಿ ರಿಬ್ಬರೂ ‘ನೀನು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ವಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಾ’ ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನಂದ ‘ಅದನ್ನೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಕುಟೀರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಮರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರಹಾಕಿದ್ದ ವರ್ತಕರ ಗುಂಪೊಂದು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಂದನು “ನಾನು ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ

ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಬರುವೆನು. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲೇ ಸೇರೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ.

“ನಾನು ವಾಯವ್ಯದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟು, ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐರ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಸುನಂದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಕಿರಿಯವನ ಕಡೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರು. - ಅನಂದನು “ನಾನೀ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಕುಟೀರದ ಹತ್ತಿರವೇ ಸೇರುವೆನು” ಎಂದ.

ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ನಡೆದ ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವೃದ್ಧನೂ, ಆತನ ಕುವರಿಯೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲಚಕ್ರ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ:

ಆ ಕುಟೀರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳೂ, ಗಿಡಗಳೂ ಬೆಳೆದು ಅದೊಂದು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದು ಮತಿಯು ಸುಂದರವಾದ ಶಿಶುವನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಟೀರದ ಬಾಗಿಲಿನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಮರು ಭೂಮಿಯ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಕೆ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಆಸ್ತದಳವೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ವದಾತಿ ದಳವೂ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇರಿಸುವ ಒಂಟೆಗಳೂ. ಹೇಸರಕತ್ತಿಗಳೂ ಬರುವುದು

ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಆ ಮರು ಭೂಮಿ ಸೈನಿಕರಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಸೈನ್ಯವೂ, ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧ ಪ್ರಾಣಿ ಸಮೂಹಗಳೂ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತವು. ಒಬ್ಬ ಆಜಾನು ಬಾಹು ಅಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸೇನೆಯ ಸಾಲು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜಿನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ್ದ ಜೀಲಗಳು ಮಣಿ ಮಾಣಿಕೈಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಮೂಡೆತಿರುವು ತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಲಂಬೋದರನು ಇವುಗಳ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ.

ಆಜಾನುಬಾಹು, ಲಂಬೋದರರು ಕುರಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನಾಡಿಕೊಂಡರು. ನಂದನೇ ಆಜಾನು

ಬಾಹು; ಸುನಂದನೇ ಲಂಬೋದರ. “ಈಗ ನಾನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನಾ ದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಹಣ ನನಗೆ ಪುಷ್ಟ್ಯವಾಗಿವೆ” ಎಂದ ಸುನಂದ.

ನಂದ ರನ್ನ ಸೈನ್ಯದ ಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿ “ಇದು ನನ್ನ ಸೈನ್ಯ. ನಾನು ಇದರ ಅಧಿಪತಿ. ಈ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ನಾನು ಏನಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದ ಆಹಂಕಾರದಿಂದ.

.. ಈ ಸೈನ್ಯಗಳ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ಗವ ಪಡಬೇಡ. ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸೈನ್ಯ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗಿರಿಮರ್ಗವನ್ನು ಸಹ ವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ” ದರ್ಪದಿಂದ ಸುನಂದ

ತನ್ನ ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ. "ಸೈನ್ಯಾಭಿ
ಕಾರಿ ಎಂದರೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ? ನಾನು
ಅಣ್ಣ ಕೊಲ್ಲರೆ ಸಾಕು. ನಿನ್ನನ್ನೂ, ನಿಮ್ಮ
ವನವನ್ನೂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಲೂಟಿಮಾಡು
ವರು ನನ್ನ ಸೈನಿಕರು" ಎಂದ ನಂದ.

ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರೂ ಕುರಿತು ನಾವ
ನಿವಾದಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಕೊನೆಯವನಾದ
ಆನಂದನು ನಗುತ್ತಾ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ.
ಆತನ ಒಂದೊಂದು ಕೈಯನ್ನೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ
ಮಗನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಒಂದೆ
ಮೊಲೆಗೂಸನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಇಂದುಮತಿ
ಸಹ ಬಂದಳು.

ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮನಕಡೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಚಕಿತರಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. "ಈ ಹತ್ತು
ಸರ್ವಗಳಲ್ಲಿ ನೀನೇನು ಸಾಧಿಸಿದೆ" ಎಂದು
ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಪುಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು.

"ಇದೋ, ಇದೇ" ಎಂದಂತೆ ಆನಂದ
ಎಂದುಸಾರಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.
ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೆ ಮೊದಮೊದಲಿನಂತೆ

ಭಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಹಾ ಘನ
ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದೆವೆಂಬ ಅಹಂಕಾರ ಪ್ರಬಲ
ವಾಗಿತ್ತು.

ಆಗ ಆನಂದನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕುಟೀರ
ದೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ.
ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿ. ಅವರ
ಮನಸ್ಸು ಸಮಿತಗೊಂಡಮೇಲೆ ಒಂದು ಪತ್ರ
ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದ. ಆ ಪತ್ರ ಗಿರಿದುರ್ಗದ
ಪ್ರಜೆಗಳು ಬರೆದುದಾಗಿತ್ತು.

"ನಮಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದ ಸೇನಾಧಿಪತಿ
ಮರಣಿಸಿದನಂತೆ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಂದು
ಕೋರಿದರು. ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ
ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ
ಇಲ್ಲಿ ಕಾವಿದೆನೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯ
ವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೀವಿನ್ನು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾ
ಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸೇನೆ ಬೇಡ; ಹಣದ
ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ಆನಂದ.

ಇಂಗಿತವನ್ನಾದ ತಮ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲ
ಸಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಆನಂದಗೊಂಡರು.

ನೊರೆ ಗುಳ್ಳೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ?

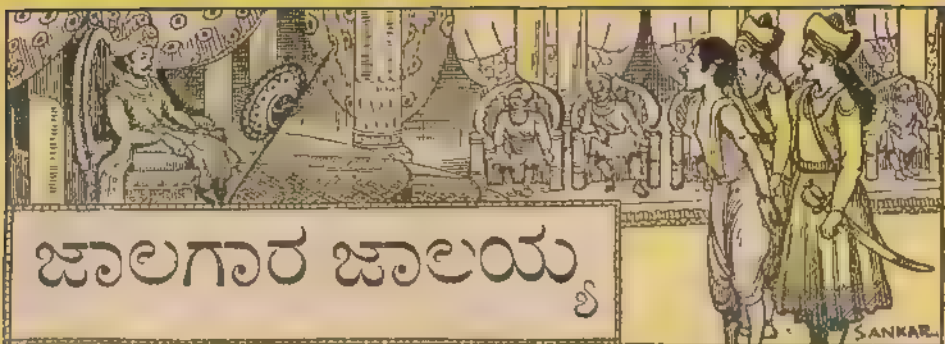
ನೊರೆಗುಳ್ಳೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಿನ ತುಂತುರುಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ನೀರಿನ ತುಂತುರುಗಳು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಶಕ್ತಿ

ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲದರ ಮಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನೀರಿನ ತುಂತುರುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನೀರಿನ ತುಂತುರುಗಳೇ ಒಂದು ಪೂರಿಯಾಗಿ ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಗ್ಲಾಸಿನ ತುಂಬಾ ನೀರಿರುವಾಗ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಮೇಲಿರುವ ಪೊರೆ ನೀರನ್ನು ತುಳುಕುಗೊಡದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥದ ಮೇಲೂ ಇಂತಹ ಪೊರೆ

ಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನೊರೆಗುಳ್ಳೆ ಎಂದರೆ ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪೊರೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ! ಒಳಗಿರುವ ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಈ ಪೊರೆ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡ ಸ್ವಲ್ಪಕಡೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜಲಕಣಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದರಿಂದ ಪೊರೆ ಬಿಡುಬಿಡು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈ ನೊರೆಗುಳ್ಳೆಗಳು ಬಹು ಹೊತ್ತು ಇರಲಾರವು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಜಲಕಣಗಳ ಕೂಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಇದು ತಯಾರಾಗುವುದೋ ಅವು ಭೂಮಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಭೂಮಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಆಕರ್ಷಣಶಕ್ತಿ ಬಲವತ್ತರವಾದುದರಿಂದ ನೀರಿನ ಕಣಗಳು ಏಳಕ್ಕಿಚಾರಿ, ನೊರೆಗುಳ್ಳೆಯ ಪೊರೆ, ಒಳಗಿರುವ ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಟಪಾಲನೆ ಒಡೆಯುವುದು.

ಜಾಲಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯ

ಪೆಸಸಪುರದ ಪ್ರಭುವಾದ ಅಸಂಪ್ರಸು ತುಂಬದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ರಾಜಭಟರು ಬಡವನೊಬ್ಬನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಸನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

“ಯಾರವನು?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದ ರಾಜ. “ಜಾಲಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯ ಪ್ರಭೂ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ” ಎಂದು ಭಟರು ನುಡಿದರು.

“ಮರಣಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿವೋ. ಹುಣಸೇ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗೆ ಸೇಣು ಹಾಕಿಬಿಡಿ” ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ರಾಜ.

“ಪ್ರಭೂ, ಕೃಪೆ ತೋರಬೇಕು” ಎಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡ ಜಾಲಯ್ಯ.

“ತಾವು ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳಾದುದರಿಂದ ಖಡ್ಗಬಲದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನಾದುದರಿಂದ ಯುಕ್ತಿ ಬಲದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಬದುಕಬೇಕಷ್ಟೆ!” ಎಂದು ವಿನಯವಾಗಿ ನುಡಿದ ಜಾಲಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯ.

ರಾಜನು ಜಾಲಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ “ನನ್ನ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಯುಕ್ತಿಬಲಕ್ಕೂ ಎದುರಿಲ್ಲವೇನು?” ಎಂದ.

“ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಭೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ಜಾಲಯ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕೋಚಿಸದೆ.

“ಓಹೋ, ಹಾಗೋ? ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಯನ್ನು ಸರೀಕ್ಷೆಮಾಡಲು ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವೆನು” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬಹುದು ಪ್ರಭೂ! ಬುದ್ಧಿ ಬಲವಿರುವವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ನಸುನಗೆಯಿಂದ ಜಾಲಯ್ಯ.

ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಜಾಲಯ್ಯನ ಕಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚಿದರು. ರಾಜನು ಆತನನ್ನು ಕೋಟೆಯ ಬುರುಜು ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೊಲ ಉಳುತ್ತಿದ್ದ ರೈತ ಸೊಬ್ಬನನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. “ಆ ರೈತನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆತನ ಎರಡು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಆ ಪಹರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಮೊದಲನೇ

ಸರೀಕ್ಷೆ” ಎಂದ. ರಾಜನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ
ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಜಾಲಯ್ಯ ಹೊರಟ. ಹೊಲದ
ಸಕ್ಕಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡವಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದೇ ಪ್ರವೇಶ
ಮಾಡಿದ. ಒಂದು ಕಡೆ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಕಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಆ ಹಾಡು ಕಿವಿಗೆ
ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಹೊಲ ಉಳುತ್ತಿದ್ದ ರೈತ ಕೆಲಸ
ವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆ ಮಧುರಗಾನ ಎಲ್ಲಿಂದ
ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕೂ ನೋಡಿದ.
ಯಾರೂ ಕಾಣದಿರಲು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ಮಯತೆಯಿಂದ ಅಡವಿ
ಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

ಇದೇ ಸಮಯವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಲ
ಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯ ಅಡವಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು
ಆ ಎತ್ತುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ
ಒಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚಾಕು ತೆಗೆದು ಆ ಎತ್ತುಗಳ
ಬಾಲ ಮತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು,
ಅವುಗಳನ್ನು ತುಸು ಹೊರಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ
ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಎತ್ತು
ಗಳನ್ನು ಅಡವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೈತ ಅಡವಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ
ಬಂದ. ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಾಡಿದರೂ ಹಾಡು
ತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ
ವಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಬಂದ ಗಂಧವನ್ನಿರಬೇಕೆಂದು
ಸಮಾಧಾನವಾದಿಕೊಂಡ. ಇನ್ನೇನು ತಾನೇ
ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ನೆಟ್ಟಗೆ ತಾನು ಉಳುತ್ತಿದ್ದ
ಹೊಲದಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಎತ್ತುಗ
ಳಿಲ್ಲ! ಅದರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿನ ಕೊಂಬು

ಗಳೂ, ಬಾಲಗಳೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಜಾಲಗಾರ
ಜಾಲಯ್ಯ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ.
ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ “ಎನು ವಿಶೇಷ?”
ಎಂದು ರೈತನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ರೈತ ನಡೆದು
ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ. ಅವಕ್ಕೆ ಜಾಲಗಾರ
ಜಾಲಯ್ಯ “ಒಂದು ವೇಳೆ ಎತ್ತುಗಳು
ಭೂಮಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೂತುಹೋದವೇನೋ?
ಬಾಲಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಬಾರದೆ?” ಎಂದು
ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟ.

ಪಾಪ, ಆ ರೈತ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಬಾಲ ಮತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಎಳೆಯಲು ಅವು ಆತನ ಕೈಗೆ ಬಂದವು.
ತನ್ನ ಎತ್ತಿನ ಜೊತೆ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಯಾವುದೋ
ಕೆಸರಿನ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂತುಹೋಗಿರಬಹುದು

ಗಾರನನ್ನು ಕರೆದು “ಈವತ್ತು ತುಂಬಾ ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಜಾಲಗಾರಜಾಲಯ್ಯ ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜಭವನ ವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಉಡುಪನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ನೇಳೆಗೆ ಅಶ್ವರಾಲಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ವಹರೆಯವರು ಅತಿಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ಕಾವಲುಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಸವಾರ ಸಂತೂ ರಾಜನ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಿಯಮೇಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ!

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀವ್ರವಿತ್ತು. ನಟ್ಟಗೆ ಕಾವಲು ಗಾರರ ಹತ್ತಿರಬಂದ. ‘ಕಳ್ಳೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು. ನೀನು ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜರು ಸಂಪ್ರೀತರಾದರು. ತಮ್ಮ ಮುಚ್ಚಿಕೆ ತೋರಿಸಲು ಅವರು ಸಮಗಾಗಿ ಈ ಮಾನವನನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಪರಬತ್ತಿನ ಸೀಸೆಗಳನ್ನು ತಲಾ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಹಂಚಿದ. ಜಾಗರಣೆ ತಪ್ಪಿದ್ದೇ ಸಾಕೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಕಾವಲುಗಾರರಿಗೆ ಈ ಪರಬತ್ತಿನ ಸೀಸೆಗಳು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡರು. ಜಾಲಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯ ಆ ಪರಬತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಮಾದಕ ಕಲಿಸಿ ತಂದಿದ್ದ. ಭಟರೆಲ್ಲ ಕುಡಿದುಕೆಳಗೆ ಎದ್ದುಕೂಡಲೇ ರಾಜನ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ.

ದೆಂದು ನೆನೆಸಿದ. ‘ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ’ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಆ ರಾತ್ರಿ.

ಕೋಟೆಯ ಬುರುಜುಮೇಲಿಂದ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜ ಜಾಲಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಬಲಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಜಾಲಯ್ಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ.

“ಜಾಲಯ್ಯ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹದು. ಎರಡನೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದು. ಈ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಅಶ್ವರಾಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಬೇಕು. ತಿಳಿಯಿತೋ?” ಎಂದ ರಾಜ. ಜಾಲಯ್ಯ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಮೊರಟುಹೋದ. ರಾಜ ಕೂಡಲೇ ಅಶ್ವರಾಲಿಗೆ ಮೋಗಿ. ಕಾವಲು

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಅಶ್ವಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ. ಕಾವಲು ಗಾರರು ಕುಡಿದು ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ! ಸಂಜೆ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಮಾಯವಾಗಿದೆ !!

ಅಷ್ಟು ಮುಂಚಾಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಆಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಜಾಲಯ್ಯ ಕುಮರೆ ಮೇಲಿಂದ ರಾಜನ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಬಂದು ಇಳಿದ. ರಾಜ ಬೆರಗಾದ.

‘ಜಾಲಯ್ಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲೇ ಇಳಿದುಕೊಂಡು ಕೇಳು. ಮಹಾರಾಜನು ನರ ಉಂಗುರವನ್ನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿರುವಾಗ ಅವನು ಹಿಡಿದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವೆನು’ ಎಂದ ರಾಜ.

ಈ ರೀತಿ ಮೇಲೆ ನಟನೆಗೆ ಅಂತಃಕರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಣಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಕಾವಲು ಗಾರರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ.

ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾದ ತರುವಾಯ ಹತ್ತನೆ ಯಾರೋ ಬರುವ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಮೋಟುಗೋಡೆಯ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ರಾಜ ಕೆಳಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ. ಆ ಮೋಟುಗೋಡೆಗೆ ಒಂದು ಏಣಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. ಆ ಏಣಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಯಾರೋ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಇನ್ನಾರರು? ಜಾಲಯ್ಯನೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ರಾಜ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತನಿಗೆ ವ್ಯಸ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಆ ಏಣಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ

ಏಡಿದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಅಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟ. ರಾಜನು ಹಾಗೆ ತಳ್ಳಿದ್ದು ನೋಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ಜಾಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಇರುವ ಬಟ್ಟೆಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ. ಏಣಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತುತ್ತಿರುವಂತೆ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಎಳೆಯುತ್ತಾ, ತಾನು ಏಣಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಮಾಷೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ!

ಮನುಷ್ಯನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿದು ಬಂದುಬಿಟ್ಟ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾಲಯ್ಯ ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ರಾಜನು ಅತ್ತಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಜಾಲಯ್ಯ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ರಾಣಿಯ ಆಂತಃಕುರ

ವನ್ನು ಸೇರಿದ. ಒಂದು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತು ಕೊಂಡು ಕಂಠ ಬದಲಾಯಿಸಿ “ಸಾಪ, ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಆಯಿತು. ಜಾಲಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯ ಏಣಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಹೋದ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಉಂಗುರಕ್ಕೆ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನ ಉಂಗುರ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿತಾ, ಭದ್ರವಾಗಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ. ನಿಜವು ಮತ್ತಿ ನಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಣಿ, ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಉಂಗುರ ತೆಗೆದು ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಲಯ್ಯನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓಟಕಿತ್ತ ಜಾಲಯ್ಯ.

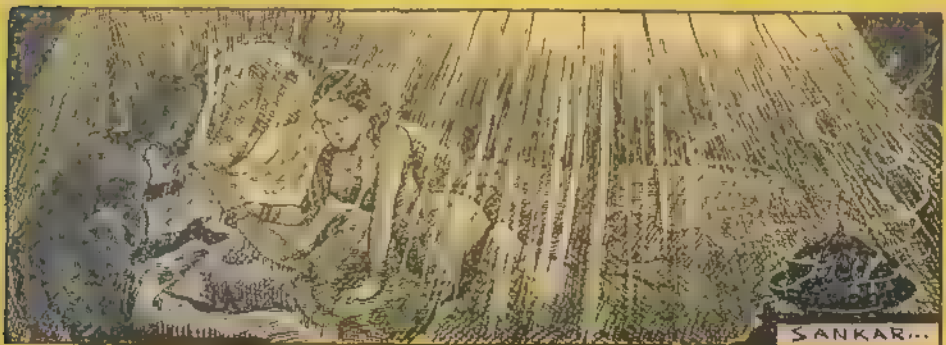
ತುಸು ಸಮಯವಾದಮೇಲೆ ರಾಜನು ಒಂದು ರಾಣಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ “ಸಾಪ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಆಯಿತು...” ಎಂದು ಏನೋ ವೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು, ರಾಣಿ ಕಣ್ಣುತೆರೆದು “ಅಬ್ಬಾ, ಸದಾ ಅದೇ ಮಾತೇ! ಈಗಲೇ ಅಲ್ಲವೇ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಉಂಗುರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಹೋದಿರಿ” ಎಂದಳು ಬೇಸರದ್ವನಿಯಿಂದ. “ಏನು, ಉಂಗುರವೇ? ಉಂಗುರ!” ಎಂದ ರಾಜ ಬೆರಗಾಗಿ. ಕೂಡಲೇ ಜಾಲಯ್ಯನು ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು.

ಜಿಲ್ಲೆಗಾದಕೂಡಲೇ ಜಾಲಯ್ಯ ರಾಣಿಯ ಉಂಗುರದೊಂದಿಗೆ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ರಾಜನು ನಗುತ್ತಾ “ಜಾಲಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಬಲಕ್ಕೆ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ರುಜುವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಮರಣಕ್ಕೆ ರದ್ದುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಿನಗೆ ನೂರು ಎಕರೆ ಹೊಲ ಉಂಬಳಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳು, ಹೋಗು” ಎಂದ.

“ಪ್ರಭುಗಳ ದಯೆ” ಎಂದು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಜಾಲಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯ.

ಜಾಲಗಾರ ಜಾಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಇಂಥೆಗೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ನೀನೆಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಬಲ್ಲೆ ?

ಈಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ.

ಎಂಬತ್ತು ಅಥವಾ ನೂರು ಗಜ ಉದ್ದವಿರುವ ದಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದು ತುಸ ಭಾರವಾದ ವದಾರ್ಥವನ್ನು ಆ ದಾರದ ಒಂದು ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ.

ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಭಾರಕ್ಕೆ 44 ಅಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಗಂಟು ಹಾಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲ ಒಂದು ಮಡತೆ ಮಡಚಿದರೂ ಸಾಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರತಿ 44 ಅಡಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಪ್ರಕಾರ ಗುರುತುಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗು. ಅಂದರೆ ನೂರು ಗಜ ದಾರದ ಪ್ರತಿ 44 ಅಡಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಗುರುತು ಇರುವುದೆಂದಾಯಿತು.

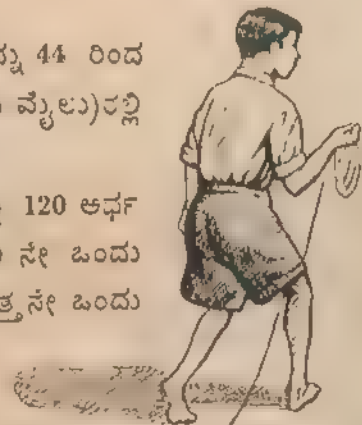
ಆತರುವಾಯ ಸೆಕೆಂಡು ಮುಳ್ಳು ಇರುವ ಗಡಿಯಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ಭಾರ ಕಟ್ಟಿರುವ ಕೊನೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ದಾರವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗು.

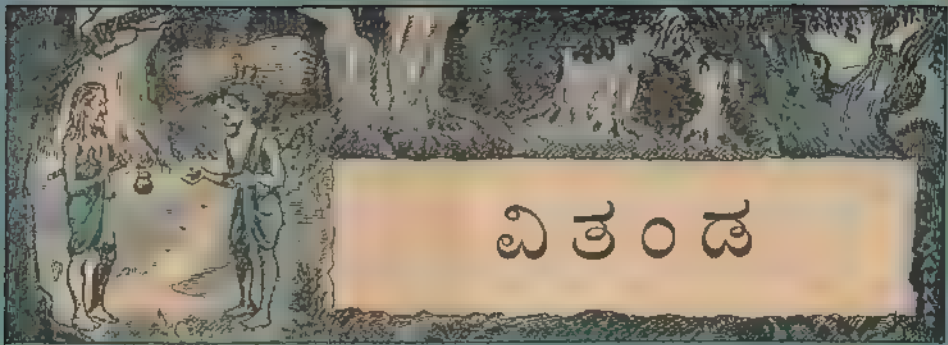
ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ದಾರ ಗಂಟುಗಳು (ಗುರುತುಗಳು) ಒಂದು ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಗುವುದೋ ಅಷ್ಟಾದೂರ ನೀನು ಒಂದುಗಂಟಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಹೇಗೆಂದರೆ :

ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ 5280 ಅಡಿ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 44 ರಿಂದ ಭಾಗಿಸಿದರೆ. 120 ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ 5280 (ಒಂದು ಮೈಲು)ರಲ್ಲಿ 44 ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದಾಯಿತು.

ಅದೇರೀತಿ ಒಂದುಗಂಟಿಗೆ 60 ನಿಮಿಷ. ಇಲ್ಲ 120 ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷಗಳು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧನಿಮಿಷ 120 ನೇ ಒಂದು ಭಾಗ. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನೂರು ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈಲಿನ 120 ನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ದೂರ ನಡೆಯಬಲ್ಲೆ ಎಂದಾಯಿತು.

ವಿ ತ ಂ ಡ

ವಿತಂಡ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಬಡವನಿದ್ದ. ಅವನು ತುಂಬಾ ಅಸೂಯಕ. ಆತನು ತನ್ನ ಮೈ ಮುರಿದು ಕಪ್ಪಾರ್ಜನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಬೆಳಗಾವಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಕಡಿದು ಅದನ್ನು ತಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾರಿ, ಆ ಹಣದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಆತನ ದಿನಚರಿ.

ಒಂದು ದಿನ ವಿತಂಡನು ಸೌದೆ ಕಡಿಯುವಾಗ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಧು ಘೊಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ. ಕಷ್ಟಜೀವಿಯಾದ ವಿತಂಡನನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ಆ ಸಾಧುವಿಗೆ ಕನಿಕರವಾಯಿತು.

ವಿತಂಡನನ್ನು ಕರೆದು “ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ನನ್ನ ಹೆಸರು “ವಿತಂಡ. ಸೌದೆಮಾರಿ ಜೀವಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಕಸಬು” ಎಂದು ಉತ್ತರವತ್ತ.

ಸಾಧು ನಗುತ್ತಾ “ವಿತಂಡನೇ! ವಿತಂಡ!! ಭೀಷ್ಮ-ಸೋಗುಸಾದ ಹೆಸರು” ಎಂದು ತುಸ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿದ.

ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾದಮೇಲೆ “ಅಪ್ಪಾ, ವಿತಂಡ, ಪ್ರಸಂಚವನ್ನು ಮರೆತು, ಸಂಸಾರ ಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ತಾಪತ್ರಯಪಡುತ್ತಿರುವೆ. ಅದರೇ ನೀನು ಎಂದಾದರೂ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿರುವೆಯೇನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

“ದೇವರೆ? ಯಾರಾತ? ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಬಂಧುಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಆ ಹೆಸರಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅದರೂ ಈ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಅವರವರನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಲು ಸಮಯವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ?” ಎಂದ.

ಈ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ಸಾಧುವಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚರಿ ಆಯಿತು. ಅದರೂ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು “ಎಲವೋ ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ದೇವರ ಹೆಸರೇ ಕೇಳಿಲ್ಲವೆ? ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಪ್ಪಾ!

ನನ್ನನ್ನೂ, ನಿನ್ನನ್ನೂ, ಈ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನೂ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ವರ್ಷದ ವನ್ನೂ, ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ, ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನ ಹೆಸರೇ ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಅಹ್ಹಹ್ಹಾ," ಎಂದು ಪಕಪಕ ನಕ್ಕನು.

ಈಗಲೇ ಸಾಧು ನುಡಿದು ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು, ವಿತಂಡನಿಗೆ ತಾನೇನೋ ದೊಡ್ಡ ಅಸರಾಧಿ ಮಾಡಿದವಾಗೆ ತೋರಿತು. ಕೂಡಲೇ ಸಾಧುವಿನ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತನಗೆ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ತೋರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಆಗ ಸಾಧು ವಿತಂಡನ ಕೈಬಿಡಿದು ಎದ್ದು "ಅಪ್ಪಾ, ಮಾನವ ಜನ್ಮಪತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವುದೇ ಸಾಧಕ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಪೂರತು ನಾವು ಸತ್ತಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಯಿಯಾಗಿಯೋ ನರಿಯಾಗಿಯೋ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದ.

ವಿತಂಡ ಕಳವಳಗೊಂಡ. ಈ ದೇವರ ಗೊಡವೆಯಿಂದ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಳಮಳ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಾಧು ಆತನಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ವಿತಂಡ ಸೌದೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಚಿಂತೆ ತುಂಬಿದ ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ಕಾಲಿಳೆದುಕೊಂಡು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಪರಧ್ಯಾನದಿಂದಲೇ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ. ಅಂದು ಸೌದೆ ಮಾರಿ ಬಂದ ಹಣ

ವನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ವಿತಂಡನು ದೇವರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ.

ಗಂಡಸ್ವಲ್ಪವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ವಾಯಿತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅದವಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬಂತು.

"ನೇಳೆ ಆಯಿತು. ಕೂಡಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅದವಿಗೆ ಹೋಗಿ" ಎಂದಳು.

"ಊಹುಂ. ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆತ್ಮದ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು. ನಾನು ಅದವಿಗೆ ಹೋದರೆ ದೇವರಸಂಗತಿ ಏನು?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಾಧುವಿನ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆಯಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಆಗ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು.

ವಲ್ಲ. ಹಗಲಲ್ಲೂ ಸಹ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ದೆವ್ವಗಳೂ, ಗಂಧರ್ವರೂ ಓಡಾಡುವರೆಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ.

ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಮರತಿದ್ದ ವಿತಂಡ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿದ. ಓಂದು ಕಡೆ ಬಂದೆರಡು ಮರಗಳಿದ್ದುವು. ಆ ಪ್ರದೇಶ ತುಸು ಕತ್ತಲಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ವಿತಂಡನು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚ ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವನು ದೇವರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದ.

ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟುಕಾಲ ಕಳೆಯಿತೋ ಹೇಳಲಾರೆವು. ಒಂದು ದಿನ ದೇವರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ವಿತಂಡನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಆತನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಸಿನೋಡಿದ.

ಮಿಣಮಿಣಸುವ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ನಿಗನಗಿಸುವ ಶರೀರ ಕಾಂತಿಯಿಂದಲೂ ಇದ್ದು ಈರ್ವರು ಕನ್ಯೆಯರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪಚ್ಚೇಸು ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆಟ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿತಂಡ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಪಚ್ಚೇಸು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಯುವತಿಯರು ಯಾರು? ಏನು? ಎಂಬ ವಿಷಯದಕಡೆ ವಿತಂಡನ ಗಮನ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಮನವೆಲ್ಲಾ ಅಟದಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀ

ಬಂದೆರಡು ದಿನ ಕಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ವಿತಂಡನು ಸದಾ ದೇವರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲೇಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿವೆ. ಗಂಡನಘೋರಣೆ ಇನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಯ್ಯಲು ಮೊದಲು ಮಾತಿದಳು ವಿತಂಡನ ಮಡದಿ.

“ಜಿ, ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೂ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲಿ ಈ ಹಾಳು ಕೊಂಪಯಲ್ಲಿ. ಏಕೆರಬೇಕು ಇಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ವರಕ್ಕೆ ಮೊಂದಿ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಲ್ಲೇ ಇರುವ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ.

ಮಂತ್ರ ಪರ್ವತವೆಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ಸಾಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ

ಕೃತವಾಗಿದೆ. ಆತನೂಸಹ ಅಟದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೇ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಅಟ ಒಳ್ಳೆ ರಕ್ತಿ ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಕನ್ಯೆಯರು ದಾಳಗಳನ್ನು ಕುಲುಕಿ ಕುಲುಕಿ ಹಾಕಿ, ಕವಡೆಯನ್ನು ಕದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಚಲನೆ ಯನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ವಿತಂಡ.

ಅನರಲ್ಲೊಬ್ಬಾಕೆ ಪರಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕವಡೆಯನ್ನು ಕದಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಆ ಕಾಯಿ ಹಾಗೆ ನಡೆಸುವುದು ತಪ್ಪು ಅಂತ ಗೊತ್ತು ವಿತಂಡನಿಗೆ.

‘ತಾಯಿ, ಅದು ತಪ್ಪು. ಆ ಕವಡೆಯನ್ನು ಕದಲಿಸಬೇಡ’ ಎಂದು ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಆತನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಬಿತ್ತು.

ಆ ಕನ್ಯೆಯ ರಿಬ್ಬರೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ವಿತಂಡನಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಜಿಂಕೆಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿ ಚಂಕನೆ ಓಡಿಹೋದರು.

ಈ ದೃಶ್ಯನೋಡಿ ವಿತಂಡನಿಗೆ ಕನಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ಮನೆ ಮತ್ತು ಮಡದಿಮಕ್ಕಳ ಜ್ಞಾಪಕಬಂತು. ಒಂದುಸಾರಿ ಅನರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಗುಸೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟದ ತಪ್ಪು ಲಿಗಿಬಂದ.

ದಾಹವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ

ವೃದ್ಧನ ಸ್ವರೂಪ ಕಾಣಿಸಿತು. ವಿತಂಡನಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು.

“ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯ, ಅಸಲು ಈ ಪರ್ವತಗಳೇ ಮಾಯ” ಎಂದುಕೊಂಡ ವಿತಂಡ. ತನ್ನ ದಾಹವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದೆ ತಾನು ಇವ್ವ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಬಂದ.

ಅದರ ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ಮನೆಯ ಗುರುತೇ ಸಿಕ್ಕ ಲೊಲ್ಲದು! ತನ್ನ ಸಂಸಾರ ವಿನಾಯಿತು ಎಂದು ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಯುವತಿ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಸೊಂಟವಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೊಳೆಯುವ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. “ತಾಯಿ, ಇಲ್ಲಿ ವಿತಂಡನೆಂಬ ಕೆಟ್ಟಗೆ ಮಾರುವವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರಲ್ಲಾ,

ಆವರ ವಿಷಯ ನಿನಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?" ಎಂದ. ಆಕೆ ವಿತಂಡನ ಕಡೆ ಅಷ್ಟರೂದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಆ ತರುವಾಯ ನಗುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದಳು:

"ಅಜ್ಜಾ, ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಲೆ ಮಾರಿನ ಕೆಳಗೆ ವಿತಂಡನೆಂಬ ಕಳ್ಳಿಗೊಂಪು ನಿದ್ದನೆಂದೂ, ಆತನಿಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹಿರತ್ತಿ ಯುಂಟಾಗಿ ಮಂತ್ರ ಪರ್ಮತಕ್ಕೆ ಹೋದ ನೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದಳು.

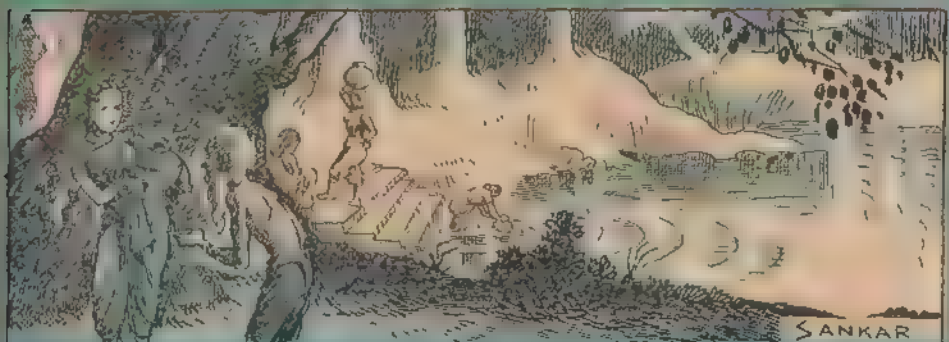
ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಿತಂಡನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ನಾಯಿತು. ಒಂದುಸಾರಿ ತನ್ನ ತರೀರದ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಸುಕ್ಕುಸುಕ್ಕಾಗಿದೆ ದೇಹ. ನೀಳವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಬೆಳಗಡ್ಡೆ. ಅಂದು ಕೊಳ ದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ವೃದ್ಧನ ರೂಪವೇ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆಂದು ಅರಿತ. ತರೀರದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟು ತ್ತು ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಆಯಾಸದಿಂದ ಒಂದು ನುರದಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಆತನ ಕಡೆ ಕರುಣಾಪೂರಿತಳಾಗಿ ನೋಡಿದಳು ಆ ಯುವತಿ. ಹಾಗೇ ನೋಡಿ ಆಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲು ಅನುವಾದಳು. ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ವಿತಂಡ.

ಆಕೆ ನಿಂತಳು. ಆಗ ಆತನು "ನನ್ನ ಮಾ ತೊಂದು ಇದೆ. ಅವನ್ನು ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದ.

"ಏನದು?" ಕೌತುಕದಿಂದ ನುಡಿದಳು ಆ ಯುವತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿತಂಡನು "ದೇವರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪತ್ನಿ ಪುತ್ರರನ್ನೂ ಸಂಸಾರವನ್ನೂ ಮರೆತುಕೊಂಡದು. ಇದು ಮಹಾಸಾಪ. ಅಂತಹ ಜನ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮ ದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಾಗಿಯೋ, ಕಾಗೆಯಾಗಿಯೋ ಜನಿಸುವರು. ಇದೇ ನನ್ನ ಮಾತು" ಎಂದು ಆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ತಂಡೋಪ ತಂಡವಾಗಿ ಜನ ಬಂದು ವಿತಂ ಡನ ವಿಚಿತ್ರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು.

ಉತ್ತರ ಹೇಳು

1. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ರತ್ನ ಯಾವುದು?
ಕಲಿನಾನ್
ಕೋಹಿನೂರ್
ನಿಜಾಂ
2. ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸಿಂಹದ್ವಾರ
ವೆಲ್ಲಿದೆ?
ಡಿಲ್ಲಿ
ಆಗ್ರಾ
ಫತೇಪುರ್ ಸಿಕ್ರಿ
3. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಮ್ಯಾಜಿಯಂ ಎಲ್ಲಿದೆ?
ಮಾಸ್ಕೋ
ಲಂಡನ್
ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್
4. ಅದಿ ಪುರಾಣವನ್ನು ಯಾರು ಬರೆದರು?
ಪಂಪ
ಕಾಳಿದಾಸ
ಬಾಣ
5. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ಸಟ್ಟಣ ಎಲ್ಲಿದೆ?
ಜೈನಾ
ಆಮೇರಿಕಾ
ಟೆಬೆಟ್
6. ಬಿಲಿವರ್ಡ್ ಕಂಡುಹಿಡಿದವರು ಯಾರು?
ಅಡಿಸನ್
ಬೇರ್ಡ್
ಬನ್ನೆನ್

ಚುಟುಕು

ದೋಸೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಸಾರಿ
ಸವೆಸುತಿರಲು ದಾರಿ,
ಹದ್ದು ಎರಗಿ ದೋಸೆ ಕಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತು ಹಾರಿ!

ವಿನೋದ

ಉಪಾಧಾಯಿನಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಪ ಬಂಧವ
ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಬ್ಬುಗಳಿರುವುದನ್ನು
ನೋಡಿ “ಈ ಪ ಬಂಧ ನೀನು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಬರೆ
ದೆಯಾ?” ಎಂದು ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.
ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗ ತುಸಮೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ
ಹಾಗೆವೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ ಯೋ
ಗಿಸಿದ ಕೆಲವುಪದಗಳು ನಿಮಗೆ ನಿಘಟಿಸಲ್ಲಾ
ಸಹ ಸಿಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ.

ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ತುಂಬಾ ಬೇಜಾರುಮಾಡಿಸಲು
ಮಾಸ್ಕರರು ಕೋಸದಿಂದ “ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ
ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿ ಬಾರದ ಕತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನೇ
ಮಾಂಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ
ರುಂತೆ!

“ಡಾಕ್ಟರ್ ನನ್ನ ಜಾಯಿಂಟ್ ವಾಸಿಯಾಗುವುದೇ?”
ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರೋಗಿ.

“ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರುಗಳು ಗುಣವಾಗಬಹುದು.
ಈ ರೋಗದಿಂದ ನೂರಕ್ಕೆ ಶೇಂಬತ್ತು ಜನ
ಸಾಯುವರೆಂದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ
ಈ ಕೇಸಿನ 9 ಜನ ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೋದರು.
ನೀನು ಹತ್ತನೇಯವನು ಆದ್ದರಿಂದ ತಪ್ಪದೆ
ಗುಣವಾಗುವುದು” ಎಂದ ಡಾಕ್ಟರು.

ಕಮಲ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಗೆಳತಿಯ
ರೊಂದಿಗೆ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಕಾಮವ್ಯಕೂಡಾ ಅಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಳು ಎಂದು
ಕಮಲಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ “ಕಾಮವ್ಯ
ನೀನು ದಾಸಿಯವಳು. ನೀನಿಗಿಂದು ರಜಾಕೊಟ್ಟ
ದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು” ಎಂದು
ಮಡಿವಳು ಕಿಲಾಡಿ ಕಮಲೆ.

ಮಾತೆಯ ಕರೆ

ಬನ್ನಿ ರೆಲ್ಲರು ಭಾರತೀಯರೆ
ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯಿರಿ!
ನನ್ನಿಯಿಂದಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತ
ಸುಖವ ದೇಶಕೆ ತನ್ನಿರಿ!
ಗಾಂಧಿ ಕೋರಿದಪಥದಿ ಮುಂದಕೆ
ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ನಡೆಯಿರಿ!
ಅಂದಿನನನಾ ಆಸೆಯನ್ನು
ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸ ಲೆಳಸಿರಿ!
ಜಾತೀಯತೆಯನು ತ್ಯಜಿಸಿ ನೀವು
ಒಂದೇ ಮನದಲಿ ಸಾಗಿರಿ!

ನೀತಿ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಡದೆ ಎಲ್ಲರು
ದೇಶಕಾಗಿಯೆ ದಣೆಯಿರಿ!
ಹೆಚ್ಚು ಕೃಷಿಯನು ಮಾಡಿ ಜನರೇ
ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿರಿ!
ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ಬುದ್ಧದೇವನ
ತತ್ವವನ್ನು ಬಿಡದಿರಿ!
ವಾರತಂತ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಗೊಂಡಿಹ
ಮಾತೆಯನ್ನು ಪೂರೆಯಿರಿ!
ಧೀರ ತನದಲಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ
ವೀರಕೂರರಾಗಿರಿ!

ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಪಡಾರು

ಮಕ್ಕಳೇ! ಈ ನಾಯಿ
ಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಯಾರಿ
ಗಾಗಿಯೋ ಕಾದಿರುವಂತ
ಕೋರುವುದವ್ವೆ. ನಿಜ. ಅಲ್ಲೇ
ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಇದೆ ನೋಡಿ
ದಿರಾ? ಆ ಬುಟ್ಟಿಯ ಒಡೆಯ
ನೇ ನಾ ದನೋ ತಿಳಿಯು
ತ್ತಿಲ್ಲ. ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ
ಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ
ನಾಯಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರಾ
ರುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನ
ಬಂದುಬಿಡುವನೋ ಎಂಬ
ಭಯ. ಯಜಮಾನ ಇರುವ
ಸ್ಥಳ ತೋರಿಸಿ ನಾಯಿಗೆ
ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಡುವಿರಾ?

ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ

ವೈಶಾಖ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನ್ ಅವತರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ದಿನ. ಬುದ್ಧನ ತಾರವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಬೌದ್ಧಮತದ ಪ್ರಚಾರವು ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೆರೆಯ ಚೀನಾದೇಶವು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಚೀನಾ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ದೇಶ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳು ತಿಂಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದ ಆದಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ 'ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಚೀನಾ ಗೋಡೆ' (ದಿ ಗ್ರೇಟ್ ವಾಲ್ ಆಫ್ ಚೈನಾ) ಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನವನಾಗರಿಕ ದೇಶವದು. 'ಪ್ರಪಂಚದ ಏಳು ಅದ್ಭುತ'ಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು. ನಮಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನೂ, ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ವಸಾಹಿ ಮಧ್ವು ಬಾಣಬತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುವವರು ಚೈನೀಯರೇ. ಆ ಕರ್ಷಣೀಯವಾದ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಚೀನಾ ಪಾತ್ರೆಗಳೂ, ಕಾಗದದ ಹಾಳೆಗಳೂ ಪ್ರಪಂಚ ವಿಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿವೆ. ಗಾರುಡೀ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚೈನೀಯರು ಗಟ್ಟಿಗರು. ಪಟ್ಟಿಯ ಉದ್ಯಮ ಕೂಡಾ ಚೀನಾದವರ ಸೂತ್ರೇ. ಅಲ್ಲಿ 'ಕಾರ್ಪೊರಂಟ್ರಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರುವ ನೀರು ಕಾಗೆ ಇದೆ. ಚೈನೀಯರು ಅದರ ಕೊರಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ 'ರಿಂಗು' ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅದು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಬಲ್ಲುದೇ ಹೊರತು ತಿನ್ನಲಾರದು!

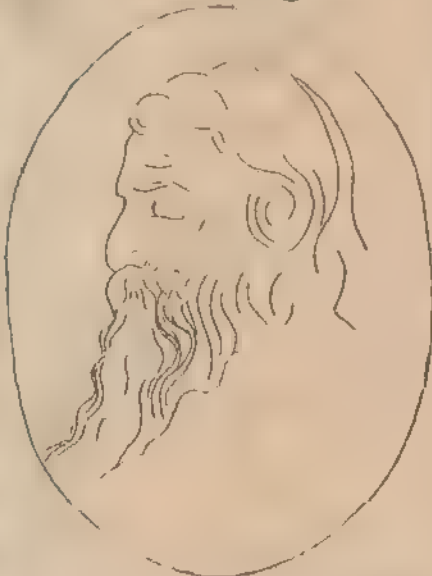
ಚೀನಾದೇಶೀಯರು ಗಜನಿಂಬೆಯಂತಹ ಹಚ್ಚಹಳದಿ ಬಣ್ಣದವರು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಾದಗಳೂ ಇಲಿಜಾಲದಂತಹ ಜಡೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಕಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳು. ತಾಳ್ಮೆ, ಭಕ್ತಿ, ಮಿತವ್ಯಯ, ಸಾವಿಗೆ ಹೆದರದ ಧೈರ್ಯ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಣಗಳು ಚೈನೀಯರಲ್ಲಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿ ದೋಣಿಗಳನ್ನೆ ಮನೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಬಾಳುವೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಚೀನಾ ಭಾಷೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದ ಒಂದೊಂದು ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಗದ, ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರ, ತುಪಾಕಿ ಮಧ್ವು, ಉತ್ತರ ಮುಖಿ—ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಲು ಕಂಡು ಹಿಡಿದವರು ಚೈನೀಯರೇ. ಅಂತಹ ಚೀನಾ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ 'ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ'ದಲ್ಲಿ ಆ ಮುದುಕಿಯ ಮಡಿಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ.

ಟೈಪ್‌ಸೆటిಂಗ್ ಚಿತ್ರ

ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶ್‌ಮೂರ್ತಿ, ಹಾಸನ

ರೇಖಾ ಚಿತ್ರ

ಉದಯಕಂಠ, ಪ್ರಯಾಗ (ನಯಸ್ಸು ೧೧)

ಕಂದನ ಪ್ರಾಸ

1. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಂದ
ನೋಡಲು ಬಹಳ
2. ಉಂಗುರ ಧರಿಸಲು ಬೆರಳು,
ಸರವನು ಹಾಕಲು.
3. ಮಾತು ಬಲ್ಲವ ಜಾಣ,
ಎಣ್ಣೆಗೆ ಬೇಕು.....
4. ಅನ್ನ ಕೆ ಬೇಕು ಸಾರು,
ಹಾಕಲು ಬೇಕು
5. ಮರವನ್ನು ಕಡಿಯಲು ಕತ್ತಿ,
ಬಟ್ಟೆಗೆ ಬೇಕು
6. ಕೂಡಲು ಬೇಕು ಕುರ್ಚಿ,
ತಿವಿಯಲು ಬೇಕು...
7. ನೀರಿನಲ್ಲಿದೆ ಮೀನು,
ಅದಕ್ಕೆ ಬಲೆಯೆ.....
8. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ನೆಹರು,
ಸ್ತುತ್ಯ ಅವರ.....

ಕೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಯಕ, ಮಂಗಳೂರು

1. ಕಲಿವಾಣಿ	4. ಕಲಿವಾಣಿ
2. ಕಲಿವಾಣಿ	5. ಕಲಿವಾಣಿ
3. ಕಲಿವಾಣಿ	6. ಕಲಿವಾಣಿ
4. ಕಲಿವಾಣಿ	7. ಕಲಿವಾಣಿ
5. ಕಲಿವಾಣಿ	8. ಕಲಿವಾಣಿ
6. ಕಲಿವಾಣಿ	9. ಕಲಿವಾಣಿ
7. ಕಲಿವಾಣಿ	10. ಕಲಿವಾಣಿ
8. ಕಲಿವಾಣಿ	11. ಕಲಿವಾಣಿ
9. ಕಲಿವಾಣಿ	12. ಕಲಿವಾಣಿ
10. ಕಲಿವಾಣಿ	13. ಕಲಿವಾಣಿ
11. ಕಲಿವಾಣಿ	14. ಕಲಿವಾಣಿ
12. ಕಲಿವಾಣಿ	15. ಕಲಿವಾಣಿ

೧೨೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1953 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಜುಲೈ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದನಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಬಾಲಕನ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಬಾರತೀಯ ಹೆಗ್ಗುಳಿಕೆ

ಕಳಿಸಿದವರು: ಶ್ರೀಮತಿ ರಮಾ, ಕಂಬಳ, ಮಂಗಳೂರು.

ಆಗಸ್ಟ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಸದರಿ ಬಹುಮಾನದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/- ನ್ನು ಆಗಸ್ಟ್ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಬರುತ್ತದೆ!

ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ದಿಗ್ಗಜರ
ಕೆ.ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್
B.A.

ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ...ಚಕ್ರಪಾಣಿ

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಬಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಂದ್ರ, ಬೆಂಗಳೂರು, 3.

ಎಳೆಚಿಗುರು, ಹಣ್ಣೆಲೆ